Poniedziałek, 16 (28) Marca 1870 r.

Poniedziałek, 16 (28) Marca 1870 r.

№ 59. ROK SIÓDMY. № 59.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;— w St.-Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.— Oddzielne numera sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy przyjmują się tylko** *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w II-m kwartale r. b. wychodzić będzie, według tego samego programu, w takich samych warunkach i w tym samym jak w I-m kwartale, formacie.

Prenumerata miejscowa pozostaje taż sama, a mianowicie:

w Warszawie bez rozsyłki:

na rok	**rs. 8**	—
„ **6 miesięcy** .	„ **4**	—
„ **3 miesiące** .	„ **2**	—
„ **1 miesiąc** .	„	— **k. 67**

Za przesyłkę do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata zamiejscowa przyjmuje się **jedynie w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich,** na ulicy Miodowej Nr. 487, roczna, półroczna, kwartalna i miesięczna:

Cena prenumeraty zamiejscowej:

na rok;	**na pół roku;**	**na 3 miesiące;**	**na miesiąc.**
10 rs. [1])	**5 rs.** [2])	**rs. 2 k. 50** [3])	**k. 84** [4])

PP. prenumeratorowie zamiejscowi, pragnący zaprenumerować **Dziennik**, raczą przysyłać pieniądze, za termin żądany, wprost do Dyrekcji **franco**, z wyraźnem wypisaniem adresu. Numera **Dziennika Warszawskiego** będą wysłane w **banderolach z adresem prenumeratora.**

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych, iż powinni **o ile można najwcześniej** dopełnić **przesyłki** pieniędzy, jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu **Dziennika**.

[1]) W tej cyfrze za ekspedycję 40 za przesyłkę pocztą 1 rsr. 60 kop.

[2]) W tej cyfrze za ekspedycję 20 za przesyłkę pocztą 80 kop.

[3]) W tej liczbie za ekspedycję 10 za przesyłkę pocztą 40 kop.

[4]) W tej cyfrze za ekspedycję $3\frac{1}{2}$ za przesyłkę pocztą $13\frac{1}{2}$ kop.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 16 (28) Marca.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSIJ,
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 1 Czerwca 1869 r. o przemianowaniu osiadłości nie mających charakteru miejskiego w gubernjach Królestwa Polskiego na osady, Komitet Urządzający na przedstawienie Członka Zawiadującego czynnościami, postanowił i stanowi:

I. Istniejące w gubernji Suwałkskiej miasta: Wisztyniec w powiecie Wołkowyszskim, Sereje i Łozdzieje w powiecie Sejnskim, Balwierzyszki i Pilwiszki w powiecie Marjampolskim, Ludwinow, Simno i Olita w powiecie Kalwaryjskim, Raczki,

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—58).

Wszystkie te wiadomości sprawiły, że hrabina straciła władzę nad sobą—i mimo woli może, odżyły w niej dawne przywyknienia, zbudziły się uśpione pragnienia.

W tajemnicy przedemną napisała listy do wszystkich swoich dostawców w Paryżu.

Napisała do Worth'a o nowe suknie, do Jordana, sławnego szewca-artysty... o trzewiczki; do jubilera Petiteau, prawdziwego czarownika, prosząc o przysłanie biżuterij obstalowanych u niego przed odjazdem z Paryża i wreszcie do głośnego Feliksa wzywając aby jej przygotował kilka z tych kapeluszy, uwitych jak bukiety, z gazy, z kwiatów i.. z powietrza, które z jego pracowni przechodziły na głowy najdostojniejszych dam europejskich. Kazała sobie także wyprawić do Biarritz, mnóstwo koronek, rękawiczek saskich i perfum.

Wszystkie te przybory niepokoiły mnie bardzo... Napróżno hrabina tłumaczyła mi że już obecnie nie jest tąż samą co dawniej kobietą i jeżeli udaje się do Biaritz czyni to jedynie dla dogodzenia wymaganiom świata w którym żyje — że będzie ztamtąd pisywała do mnie często i że nakoniec zjedziemy się niedługo w Paryżu. Pomimo takich uspakajających zapewnień, jakieś złe przeczucie wkradało się mi do myśli na widok tylu listów wysyłanych z takim gorączkowym pośpiechem i tylu przygotowań, krzątających się ustawicznie panien służących hrabiny.

Uważałem także iż od niejakiego czasu pani de Chalis zaczęła znowu zaniedbywać swoje dzieci, zostawiając je, jak dawniej, wyłącznej opiecę ich bon cudzoziemek.

Ostatniego wieczoru przed odjazdem, dostrzegłem że hrabina unikała mojego wzroku a znowu patrzyła na mnie dziwnie, gdym udał że jej nie widzę.

Był w jej spojrzeniach jakby żal za szczęściem niknącem, jakby wyrzut jakiś cichy, stłumiony, Gdym się nakoniec przy pożegnaniu, wydarł z jej objęć nie mogłem powstrzymać łez gorzkich z któremi, zdawało mi się, że upływa i moje szczęście całe.

XXXI.

Przyjechawszy do Nantes zauważyłem że ojciec mój ma jakąś tajemniczą minę, obcą zwykłej jego fizjognomji. Powiedziałem już był, że ten godny człowiek kochał mnie najczulej — dodam teraz, że przeniósł on na mnie całą swoją ambicję.

Ten człowiek, stary, zasłużony marynarz, pomimo surowych przywykień całego życia, nie pozbawił się przyrodzonej delikatności charakteru. Pragnął on z całej duszy abym się wykierował świetnie i dostąpił zaszczytów, lecz za nic w świecie nie byłby mię słówkiem nawet zmuszał do pójścia przeciw mojej woli lub usposobieniom.

Pierwszy też raz w życiu uczułem się jakiś nieswój, jakby pomięszany w jego obecności. Nie ukrywałem bowiem przed sobą że namiętność dla hrabiny może mię pociągnąć w przepaść i zwichnąć całą przyszłość moją. Jakoż, ta namiętność już zwichnęła plany które ojciec układał dla mojego szczęścia. Nie powierzyłem mu wcale moich tajemnic— nie chcąc go zasmucać napróżno.

Ojciec sam przecież dotknął bolesnej strony i zmartwił mię głęboko. Wkrótce albowiem po mojim przyjeździe wynurzył się przedemną, że czuje od pewnego czasu słabnące siły swoje i że powinien się przygotować do odbycia „wielkiej podróży" z której nikt nie wraca...

Gdym słuchał z silnem wzruszeniem tych jego smutnych wyrazów— uśmiechnął się i dodał że całe jego przygotowania w tę daleką podróż, ograniczają się na chęci ustalenia poprzednio mojego losu i zapewnienia mi szczęśliwej przyszłości.

Gdy miotany smutkiem i wzruszeniem, nic mu nie odpowiedziałem, ojciec wyznał mi z radosnym uśmiechem że wynalazł mi towarzyszkę dozgonną, młodą dziewicę, piękną, skromną, anielskiej dobroci i wychowaną starannie.

Właśnie w chwili gdy zacny, stary marynarz opisywał mi wszystkie przymioty przeznaczonej dla mnie dziewicy, odgłos dzwonka dał się słyszeć u drzwi

Sopockinie i Lipsk w powiecie Augustowskim, Bakałarzew, Filipow, Przerosl i Wiżajny w powiecie Suwałkskim, zamienić niezwłocznie na osady, z zastosowaniem następujących środków co do urządzenia w nich zarządu gminnego, na zasadach wskazanych w Najwyższym Ukazie z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku.

1) w powiecie Wołkowyszkskim: osadę Wisztyniec przyłączyć do gminy wiejskiej tegoż nazwiska, po oddzieleniu od niej 17-u wsi, które łącznie z 6-ma wsiami odłączonemi od gminy Kibarty i 4-ma wsiami od gminy Pojewoń, tworzyć mają osobną gminę Kopsodzie. Obok czego do gminy Pojewoń przyłączone być winny dwie wsie wchodzące obecnie do składu gminy Kibarty—a do tej ostatniej w zamian odpadających od niej wsi przyłączona być ma cała gmina Szyrwinty.

2) w powiecie Sejnskim: osadę Sereje przyłączyć do składu wiejskiej gminy tegoż nazwiska, a z osady Łoździeje utworzyć oddzielną gminę tegoż nazwiska.

3) w powiecie Marjampolskim: osadę Balwierzyszki przyłączyć do gminy tegoż nazwiska, a osady Pilwiszki, po przyłączeniu do niej niektórych wsi z gminy Antonowo, utworzyć gminę Pilwiszki.

4) w powiecie Kalwaryjskim: osadę Ludwinow przyłączyć do składu gminy tegoż nazwiska, po odłączeniu od niej niektórych wsi do gmin Janów, Raudań i Krasna; osadę Simno do gminy Simno po odłączeniu od tej ostatniej trzech wsi do gminy Kirsna, a osadę Olita przyłączyć do gminy tegoż nazwiska.

5) w powiecie Augustowskim: osadę Raczki przyłączyć do składu gminy Dowspudskiej, osadę Sopockinie przyłączyć do gminy Wołowiczowce, po odłączeniu od niej niektórych wsi do gmin Kurianka, Balla-Wielka i Gołynka; z osady Lipsk i części gminy Kurianka utworzyć oddzielną gminę pod nazwiskiem Petropawłowska, zatrzymując dla pozostałej części gminy Kurianka dawne nazwisko.

6) w powiecie Suwałkskim: osadę Bakałarzew przyłączyć do gminy Wólka po oddzieleniu od niej dwóch wsi do gminy Koniecbor; z osady Filipowa z czterema przedmieściami, jednej wsi i gruntów rządowych dóbr Pawłówka utworzyć osobną gminę pod nazwiskiem Filipowska; z osady Przerosla z przedmieściem, jednej wsi—jednej osady i jednego folwarku utworzyć osobną gminę pod nazwiskiem Przerośl ska; osadę Wiżajny przyłączyć do gminy Wizgury z przemianowaniem jej na gminę Wiżajny, a od teraźniejszej gminy Wizgury odłączyć ośm wsi do gminy Kadaryszki.

II. Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, wkłada się na Członka Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie na 340 posiedzeniu dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) Hr. *Berg.*
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 1 czerwca 1869 r. o przemianowaniu na osady niemających charakteru miejskiego, osiadłości w gubernjach Królestwa Polskiego, Komitet Urządzający na przedstawienie członka zawiadującego czynnościami Komitetu, w uzupełnieniu postanowienia swego, z dnia 19 (31) grudnia 1869 r. co do zamiany miast w gubernji Lubelskiej na osady, postanowił i stanowi:

I. Istniejące w Nowo-Aleksandryjskim powiecie gubernji Lubelskiej, miasta: Końskowolę, Baranów, Józefów, Opole, Wąwolnicę, Bobrowniki, Kurów i Markuszew, zamienić na osady, z zastosowaniem następujących środków co do urządzenia w nich zarządu gminnego.

1) Z osady Końskowola utworzyć samoistną gminę pod nazwiskiem Końsko-Wolskiej;

2) osady Baranów, Józefów i Opole włączyć do składu gmin tegoż nazwiska;

3) osadę Wąwolnica włączyć do składu gminy Drzewce;

4) osadę Bobrowniki przyłączyć do części teraźniejszej gminy Sioło-Iwanowskie, położonej z prawej strony rzeki Wieprza, pozostawiając zarząd gminy jak dotychczas w osadzie Irenie, pod nazwiskiem gminy Irena;

5) z wsi tejże gminy Sioło-Iwanowskie położonych po lewej stronie rzeki Wieprza utworzyć oddzielną gminę, z przyłączeniem do niej z gminy Zyrzyn wsi Bałtowo, a z gminy Nowa-Aleksandrja wsi Wronow i gminę tę nazwać Gołębską;

6) w zamian odpadającej od gminy Żyrzyn wsi Bałtowo, przyłączyć do niej dwie wsie z gminy Nowo-Aleksandryjskiej: Osiny i Wola Osińska;

7) miasto Kurow włączyć do gminy Kurowskiej, pozostawiwszy w niej z dotychczasowego składu wsie: Płonka, Brzozowa-Gać, Szumow, Łąkoć, Barłogi, Choszczow, Paluchow i Zastawie, i przyłączywszy do niej z gminy Nowo-Aleksandryjskiej wsie: Sielce, Chrzonkow, Chrząchówek, Wólka Nowodworska i Demba;

8) z osady Markuszowa i jej najbliższych wsi gminy Kurów a mianowicie: Łany, Zabłocie, Góry, Woli-Przybysłowskiej, Orlicza, Kamnie, Wólki kątnej i Kłody, utworzyć osobną gminę pod nazwiskiem Markuszowskiej.

II. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw, zamieszczone być ma, w uzupełnieniu postanowienia Komitetu z dnia 19 (31) grudnia 1869 r. pozostawia się Członkowi Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urządzającego.

Działo się w Warszawie, na 341 posiedzeniu, dnia 6 (18) marca 1870 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Hr. Berg.*
Członek Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

Z rozporządzenia zarządzającego dochodami akcyznemi gubernij warszawskiej i siedleckiej, z daty 6 (18) marca 1870 roku, przeniesieni zostali: Pisarz magazynu solnego w Płocku, asesor kolegjalny *Popławski*—na rewizora powiatowego dochodów tabacznych w m. Warszawie, z płacą po 600 rsr. rocznie; pisarz magazynu solnego w Mniszewie, dymisjonowany podpułkownik hrabia *Raczyński*—na pisarza magazynu solnego w Płocku; pisarz magazynu solnego w Sieradzu, niemający rangi Aleksander *Szałacki*—na pisarza magazynu solnego w Mniszewie; pisarz magazynu solnego w Bobrownikach, dymisjonowany sztabskapitan *Orzeszkowski*—na pisarza magazynu solnego w Sieradzu; pisarz magazynu solnego w Petrokowie, asesor kolegjalny *Sułowski* — na pisarza magazynu solnego w Bobrownikach; kontroler fabryki tabacznej w m. Warszawie, asesor kolegjalny Jan *Zubrzycki* — na pisarza magazynu solnego w Petrokowie. – *Zmarli wykreśleni zostają z kontrol:* Rewizor powiatowy dochodów tabacznych w m. Warszawie, radca honorowy *Niebolsin*, i ekspedytor składu soli w Wieliczce, Ignacy *Dębiński*.

W rozkazie p. o. Prezydenta do Zarządu miejskiego w Warszawie, zamieszczono: Warszawska izba skarbowa, znajdując pewne niedokładności w przedstawianych jej dowodach o niezamożności debentów wpisów i kar sądowych, odezwą z d. 8 stycznia r. b. żąda, aby na przyszłość w przedstawieniach o umorzenie rzeczonych opłat, przyjęty był następujący porządek: 1) W razie jeżeli debent rzeczywiście okaże się biednym i jeżeli przynależne od niego opłaty wpisowe, stemplowe, lub karne, nie przenoszą rs. 6, to dla umorzenia tych opłat, przedstawiać formalny atest ubóstwa debenta, podpisany przez dwóch właścicieli domów i poświadczony przez komisarza administracyjnego, po poprzednim sprawdzeniu przez niego na miejscu (o czem należy wzmiankować w poświadczeniu), że debent rzeczywiście znajduje się w biednem położeniu; następnie świadectwo to winno być stwierdzone przez Magistrat; wywody zaś słowne, w takich tylko razach używać, jeśli debent pod wskazanym przez izbę skarbową numerem domu nie zamieszkuje i o miejscu jego pobytu, w wydziale adresowym nie będzie można powziąść żadnych wiadomości. 2) Jeśli opłaty przewyższają rs. 6, wtedy prócz wspomnionego ubóstwa, przedstawiać protokóły sekwestracyjne, w których powinno być wyrażone, że komisarz administracyjny zeszedłszy na miejsce, przekonał się, że debent pozostaje w biednem położeniu i według przedstawionego przezeń atestu ubóstwa, nie posiada ruchomości, sprzedanie przez licytację których, nie mogłyby pokryć opłaty. 3) Wszystkie wspomnione dowody, powinny być koniecznie układane w języku ruskim.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 16 (28) Marca

W Wiedniu coraz bardziej utrwala się przekonanie, że następstwem dymisji ministra dra Giskry będzie i upadek całego gabinetu. *Die Presse* utrzymuje, że po zamknięciu posiedzeń rady państwa; co nastąpi w pierwszch dniach kwietnia, gabinet usunie się i nowy utworzy się, może w części z żywiołów dawnego. Przy

---

wchodowych i wkrótce potem weszły dwie damy, w młodszej z których przeczułem natychmiast narzeczoną mi przez ojca panienkę.

Gdybym ją był zobaczył przed sześciu miesiącami, wyznaję, że byłbym z radości rzucił się ojcu na szyję. Nie była ona piękniejszą od pani de Chalis, lecz jakże się od niej różniła! Ubrana skromnie z wstydliwością i prostotą wyrytemi na jej słodkiem obliczu, osoba ta posiadała jakiś urok powabny i dziewiczy, który promieniał w jej oczach, świecił aureolą czystości na czole, drżał w każdem jej poruszeniu...

Oh! w tej chwili dopiero, przekonałem się z niemą rozpaczą, że dystynkcja i wytworność obejścia kobiety pochodzą nie tyle z urodzenia ile wypływają z dostojeństwa jej duszy...

W istocie, ta młoda dziewczyna, pochodząca z familji nieznanej, wychowana w zaciszu prowincjonalnego miasta, miała postać i godność królowej.

Patrząc na nią, chciało się mimowoli przemówić do niej, znanemi w Piśmie słowami: „Bądź pozdrowiona Marjo, pełna wdzięku." Gdyż ta dziewica miała imie Marji i jak jej przeczysta patronka, jaśniała niepokalaną czystością.

Od razu to pojąłem, że prawdziwe szczęście i spokój życia mojego, stały tuż przy mnie w postaci tej dziewicy, która jakkolwiek milcząca i zamknięta w sobie, zarumieniła się przecież na mój widok.

Zapewne jej powiedziano już poprzednio, jak to zresztą jest zwyczajem prowincjonalnym, że mogę zostać jej mężem... Z tego powodu położenie nasze wzajemne stało się kłopotliwem nieco...

Co do mnie jednak, jakkolwiek olśniony na chwilę wdziękiem i czystością tego dziewiczego zjawiska, uczułem jednak że wspomnienie hrabiny władało wszechmocnie w całem mojem sercu.

Byłem w położeniu tych nieszczęśliwych, nałogowych pijaków, którzy przyzwyczajeni do goryczy i mocy absyntu, nie mogą już znaleźć smaku w łagodniejszych likworach...

XXXII.

Z tem wszystkiem jednak nie mogłem i nie chciałem zasmucać ojca zupełnem z mej strony odrzuceniem jego projektów. Oświadczyłem mu tylko że uważam za przesadzone obawy, jakie miał o stanie swojego zdrowia i dodałem zarazem, iż jakkolwiek panienka wybrana mi przez niego na żonę jest najdoskonalszą w świecie istotą, przecież proszę aby mi pozwolił namyślić się przez kilka miesięcy przed zawarciem tak poważnego jak małżeństwo związku.

Czy ojciec uwierzył w szczerość takiego wykrętu? Nie wiem—to pewna wszelako iż starał się manewrować tak zręcznie iż każdego dnia podczas mojego w Nantes pobytu, musiałem gdzieś spotkać się z Marją.

Była ona zawsze jednaką, przynoszącą zaszczyt płci swojej dziewicą, a z jej postępowania ze mną nie mogłem odgadnąć czy uczyniłem jakie na tem młodem i czystem sercu wrażenie — zauważyłem tylko później już, że w czasie ostatniej wizyty mojej w domu jej matki, Marja wyszła szybko z salonu w chwili gdym powstał i począł żegnać się z niemi.

XXXIII.

Nie cieszyły mnie listy, które odbierałem z Biaritz podczas mojego w Nantes pobytu.

Hrabina mówiła w nich ciągle o zabawach i strojach. Nie było tam ani słówka o dzieciach ani wspominki o sposobie życia jakie w Aix przy mnie pędziła...

W odpowiedziach moich uskarżałem się nieco... Perswadowałem hrabinie że takie wyłączne oddanie się zabawom tylko i przyjemnościom, utworzy w jej życiu próżnię niegodną istoty inteligentnej, jak ona, i że przyszłość jej mnie niepokoić zaczyna.

Na to pani de Chalis, oświadczyła mi że jestem zazdrośnikiem, człowiekiem niedobrego charakteru i „aby mię doprowadzić do wściekłości" jak się wyraziła, doniosła iż regularnie codzień przebiera się cztery razy i że swojemi strojami zaćmiewa wszystkie damy w Biaritz które by ją za to na śmierć chętnie skazały. Po tym frazesie znowu nagle zaczęła mi wynurzać się iż szalona radość przejmuje ją na samą myśl złączenia się ze mną w Paryżu.

Naglona przezemnie hrabina powróciła istotnie do Paryża wcześniej cokolwiek niż to uczynić zamierzała.

Wróciła jednak zmieniona zupełnie: zmęczyła się zdenerwowała bardzo, lecz nabrała za to więcej jeszcze niż dawniej wyniosłości i stanowczości w postępowaniu.

(d. c. n.)

tak blizkim terminie zamknięcia posiedzeń rady państwa, niepodobieństwem jest, aby podczas obecnej sesji mogły być załatwione jakiekolwiek sprawy prócz budżetu i sprawy dalmackiej. Sprawa rezolucji sejmu galicyjskiego musi zostać znów odłożona do dalszego czasu.

Journal de Genève podaje rozbiór noty hr. Daru z 20 lutego, i według tego rozbioru, francuzki minister spraw zagranicznych nie domagał się dopuszczenia na sobór specjalnego świeckiego pełnomocnika swego rządu, lecz tylko żądał możności upoważnienia jednego z biskupów francuzkich uczestniczących w soborze, do przedstawienie zarzutów rządu francuzkiego przeciwko uchwałom soboru, wkraczającym w kwestje stosunków kościoła z państwem. Odpowiedź kardynała Antonellego, według tegoż dziennika, wykazywała niemożność pojednania stanowiska członka soboru z stanowiskiem pełnomocnika zagranicznego rządu. Paryzki *Constitutionnel* podaje także rozbiór odpowiedni kardynała Antonellego na notę hr. Daru. Kardynał Antonelli dowodzi, że kanony „de ecclesia", nie mają takiej doniosłości, jaką przypisują im we Francji, a oprócz tego mogą uledz zmianom przy obradach soboru, ponieważ zaś kościół nie chce się mięszać do polityki, przeto i kanony nie są tego rodzaju, aby mogły skłonić Francję do porzucenia dotychczasowego jej stanowiska względem soboru. W końcu odpowiedź ta wynurza nadzieję, że rząd francuzki po tych objaśnieniach, nie będzie obstawał przy swem żądaniu co do dopuszczenia jego pełnomocnika na sobór.— Projekt uchwały w przedmiocie podziału władzy prawodawczej, miał być dziś wniesiony do senatu. Właściwa konstytucja ma się składać tylko z kilku artykułów, a takowe będą mogły być zniesione, już nie przez uchwałę senatu, ale jedynie przez uchwałę ludową za pomocą głosowania powszechnego. Liczba senatorów ma być także powiększona, a płacą tak zniżoną, aby równała się mniej więcej djetom deputowanych podczas sesji.—Według dzisiejszego naszego telegramu, sąd najwyższy w Tours, w skutku werdyktu przysięgłych uznał księcia Piotra Bonapartego za niewinnego.

We Włoszech, mianowicie w Pawji zaszły krwawe rozruchy. Pewna liczba podżegaczy chciała podburzyć wojsko do demonstracji na korzyść rzeczpospolitej, co wywołało opór, który spowodował bójkę. Jakkolwiek podobne sceny zaszły także w Placencji i Brisighella, jednakże niemają one ważniejszego znaczenia i uwydatniają tylko burzenie się nielicznego stronnictwa republikańskiego.

Porta w swym memorjale dotyczącym sprawy Czarnogórza, którą ma rozstrzygnąć komisja międzynarodowa, dowodzi że terytorjum sporne miało dla Porty znaczenie militarne, a ustępstwo z jej strony nie tylko by nie zadowolniło ambicji księcia Czarnogórza, ale by go zachęciło do wytrwania w jego nieprzyjaznej dla Porty polityce.

Komitet waszyngtońskiej izby reprezentantów oświadczył się za zachowaniem zupełnej neutralności w walce na w. Kubie, pomiędzy Hiszpanją a powstańcami. Sama zaś izba reprezentantów uchwaliła prawo przeciwko wielożeństwu mormonów w Utach.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 27 (15) marca. Przysięgli, po godzinnej naradzie, na wszystkie pytania udzielili przeczący werdykt. Książę natychmiast został uniewinniony.

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 11 (23) marca.* Panuje tu zadymka stepowa z mrozem. Zaspy śnieżne nie dozwoliły wyruszyć ztąd pociągowi wczorajszemu, inne zaś pociągi opóźniły się.—Jenerał-gubernator zawiadomił towarzystwo gospodarstwa wiejskiego Rosji południowej, że uzyskane zostało upoważnienie do urządzenia w Odesie wystawy win. Na posiedzeniu tego towarzystwa, odbytem wczoraj, postanowiono podać jutro jenerał-adjutantowi Kotzebue, adres z powinszowaniem z powodu jego jubileuszu. (*Wecz. Gaz.*)

* *Wiedeń, 26 (14) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu rady państwa, przy rozprawach nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości, Weidele zaproponował następującą rezolucję: Rząd ma być wezwany do rychłego zaprowadzenia więzień podług systemu celkowego. Minister sprawiedliwości powitał radośnie tę rezolucję i wyjaśnił, co rząd uczynił już w tym względzie i co zamierza jeszcze uczynić. Wszystkie budżeta wraz z rezolucjami, oraz stanowcze prawo finansowe na r. 1870, zostały przyjęte podług wniosków komisji. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 24 (12) marca.* „Ajencji Havas" donoszą z Rzymu pod datą wczorajszą: Odpowiedź na depeszę hr. Daru, napisana przez samego papieża, odesła do Paryża. (*Tamże*).

Paryż, 24 (12) marca. Trybunał handlowy okazał deputowanego Mariona na zapłacenie syndykowi ajentów wymiany sumy 613,000 fr. i nakazał bezzwłoczne wykonanie wyroku. (*Cor. H. B.*).

* *Paryż, 26 (14) marca.* *Constitutionnel* podaje rozbiór odpowiedzi kardynała Antonellego na notę hr. Daru. Kardynał Antonelli usiłuje dowieść, że kanony, w liczbie 21, nie mają tej doniosłości, jaką przypisują im we Francji. Obok tego, mogą one uledz znacznym zmianom na obradach soboru. Kościół nie zamierza bynajmniej mięszać się do polityki. Kanony te nie są wcale tego rodzaju, ażeby miały zniewolić Francję do wyjścia z postawy wyczekującej. Kardynał wynurza w końcu nadzieję, że po tych oświadczeniach, Francja nie będzie się widziała zniewoloną do obstawania za swem żądaniem co do przypuszczenia jej reprezentanta do soboru. (*Wolff's T. B.*)

* *Creuzot, 25 (13) marca.* Świętowanie robotników skończyło się już prawie całkiem. Robotnicy zaczynają wracać do swych zatrudnień. (*Tamże*).

* *Tours, 24 (12 marca).* W dalszym ciągu słuchania świadków w procesie księcia Piotra Bonapartego, niektórzy świadkowie potwierdzają, że Noir odznaczał się charakterem skłonnym do szukania zwady. W przedmiocie postępowania księcia Piotra przy innem wydarzeniu, wszczyna się pomiędzy księciem i adwokatem Laurier sprzeczka ożywiona, podczas której Fonvielle wydaje okrzyk: „Zamordowaliście podstępnie Noir'a!" Posiedzenie zostaje przerwane i prokurator jeneralny żąda wyprowadzenia Fonvielle'a z sali posiedzeń. Słuchanie świadków zostaje dziś ukończone i rozpoczyna się obrona. — Sąd skazał Fonvielle'a, za jego oświadczenia na posiedzeniu wczorajszem, na 10 dni więzienia. (*Tamże*).

* *Tours, 25 (13) marca.* W dalszym ciągu obrony w procesie księcia Piotra Bonapartego, adwokat Laurier napastuje w swej mowie jak najgwałtowniej oskarżonego, skutkiem czego prezes zmuszony zostaje po dwakroć do zrobienia mu uwagi, że skarżącemu nie służy prawo lżenia oskarżonego, lecz że powinien on jedynie dowieść jego winę (Żywe oznaki zadowolenia). Dalsze rozprawy odroczone zostały do dnia jutrzejszego. (*Tamże*).

* *Tours, 26 (14) marca.* W dalszym ciągu procesu w sprawie księcia Piotra Bonapartego, prokurator jeneralny ostrzegał przysięgłych, ażeby wystrzegali się namiętności, które powinny być obcemi rozprawom sądowym, i wezwał do zastosowania prawa do oskarżonego. Zastanawia się on nad rozmaitemi zeznaniami księcia i Fonvielle'a, i wynurza zdanie, że książę uderzony został przez Noir'a, jak to Fonvielle przyznał po wypadku. — Rozprawy sądowe nie zostaną jeszcze dziś ukończone. (*Tamże.*)

* *Florencja, 24 (12) marca.* Z Pawji donoszą dziś przez telegraf: Zeszłej nocy miało tu miejsce naruszenie spokojności. Banda złożona z 40-u blizko osób zgromadziła się przed koszarami i wydawała okrzyki: „Niech żyje armja! Niech żyje rzeczpospolita!" Wojska kwaterujące w koszarach rozpędziły wichrzycieli, przyczem ci ostatni stawiali czynny opór. Jeden sierżant został zabity, jeden zaś oficer i czterech żołnierzy odniosło rany. Z pomiędzy wichrzycieli, dwóch padło trupem na miejscu, reszta zaś została rozpędzoną. Potem spokojność w mieście nie została już naruszoną. (*Tamże*).

* *Florencja, 25 (13) marca.* *Gazzetta ufficiale* ogłasza sprawozdanie co do znanych wypadków w Pawji, i dodaje: Tej samej nocy, której miały miejsce wypadki w Pawji, około 100 osób usiłowało w Placencji wysadzić drzwi od koszar; wichrzyciele zostali atoli rozproszeni i ujęto dwóch z nich. W Brisighella utworzyła się banda złożona z 70 osób, która wyruszyła do Bolonji. Zapewniają, że ukryty był w tem ostatniem mieście spisek mający na celu zgromadzenie licznych ludzi uzbrojonych. Usiłowanie to zostało atoli unicestwione na skutek przedsięwzięcia środków ostrożności. Aresztowano znaczną liczbę osób. W mieście panuje spokojność. (*Tamże*).

* *Genewa, 25 (13) marca.* W dzisiejszym numerze *Journal de Genève* podany jest rozbiór depeszy hr. Daru do kardynała Antonellego. Podług tego rozbioru, hr. Daru nie dotyka wcale zlekka kwestji nieomylności, jak to utrzymywano. Stwierdza on prawo służące rządowi, ażeby został wysłuchanym przy naradach nad przedmiotami mięszanego charakteru kościelno - państwowego, lecz nie dopomina się on o to prawo dla rządu w takiej rozległości, jak to mu było przyznanem podczas soboru trydenckiego. Poprzestałby on na tem, ażeby dozwolonem zostało jednemu z biskupów francuzkich wyjaśnić soborowi położenie rzeczy i prawo Francji. Depesza kończy się propozycją, ażeby projekta stawiane na soborze zmienione zostały w duchu powyższym, chociażby miano nawet odroczyć skutkiem tego posiedzenia soboru, lecz nie mieści ona w sobie żadnych gróźb na przypadek odrzucenia żądania Francji. W podanej również przez *Journal de Genève* odpowiedzi kardynała Antonellego, ten ostatni zwraca uwagę na tę okoliczność, że biskup, któremu zostałoby powierzone reprezentowanie sposobu zapatrywania się Francji, nie mógłby łączyć w sobie podwójnych obowiązków posła i członka soboru. Zresztą kardynał nie odrzuca wysłuchania przełożeń Francji nim sobór przystąpi do narad nad kwestjami wiary, lecz nie zobowiązuje się do zadosyćuczynienia tym przełożeniom. (*Tamże*).

* *Madryt, 24 (12) marca.* Dekret znosi we wszystkich zamorskich prowincjach hiszpańskich śledztwo mające na celu dochodzenie czystości krwi tam, gdzie to śledztwo jeszcze się odbywało. (*Cor. H. B.*).

* *Berlin, 25 (13) marca.* *Post* zaprzecza wiadomościom podanym przez gazety w przedmiocie konsultacji co do stanu zdrowia króla i w przedmiocie powołania z Karlsbadu lekarza Preuss'a; obie te wiadomości są całkiem bezzasadne. (*Wolff's T. B.*)

* *Augsburg, 25 (13) marca.* Telegram z Rzymu, ogłoszony w *Allg. Augs. Ztng*, donosi: Ponieważ biskup Strossmayer oświadczył, że nie można zdefinjować zasady wiary bez moralnej jednomyślności wszystkich biskupów, przeto prezydujący zmusili go do opuszczenia trybuny, wśród strasznej wrzawy. (*Tamże*).

* *Augsburg, 26 (14) marca.* *Allg. Augs. Ztng* ogłasza w swym numerze porannym zakomunikowany jej ze źródła kompetentnego projekt utworzenia związku państw, któryby na zasadzie artykułu II preliminarjów pokoju nikolsburgskiego, obejmował Bawarję, Wirtemberg, Baden i część południową wielkiego księstwa hessen-darmsztadzkiego, pod nazwą „Zjednoczonych państw południowo-niemieckich." Projekt ten składa się z 17 artykułów. Dodatek zaś do niego obejmuje w 7-u artykułach projekt utworzenia związku narodowego pomiędzy „Zjednoczonemi państwami południowo-niemieckiemi" a związkiem północno-niemieckim. W artykule I-m wyszczególnione są wspólne sprawy narodowe. Artykuł II-gi obejmuje oświadczenie, że obrona i bezpieczeństwo całego terytorjum niemieckiego uregulowane zostały przez traktaty zawarte w 1866 roku. Artykuł V-ty dotyczy powierzenia kierunku spraw wspólnych radzie związkowej i parlamentowi związkowemu. Artykuł VII-y reguluje kształt rady związkowej i parlamentu związkowego podług przepisów traktatu celnego. (*Tamże.*)

* *Sztutgard, 24 (12) marca.* Znany dekret królewski w przedmiocie odroczenia posiedzeń izb, brzmi jak następuje: Poleciwszy naszym ministrom roztrząsnąć na nowo budżet na okres czasu od r. 1870 do 1873, w zamiarze osiągnięcia ile możności oszczędności, zwłaszcza w budżecie wydziału wojny, uważamy za stosowne odroczyć niniejszem posiedzenia izb. Zastrzegamy sobie zwołać je na nowo, jak skoro prace około ułożenia budżetu zrobią dostateczne postępy. (*Tamże*).

* *Sztutgard, 26 (14) marca.* Ministrowie Scheurlen i Suckow złożyli dziś przysięgę w obec zgromadzonej rady tajnej. Król powiedział w swojej przemowie: Witam was z ufnością, i spodziewam się, że

...odnie z waszemi zasadami dotychczasowemi, wesprzecie mnie, wraz ze swymi kolegami, w szczerej dążności do zwiększenia pomyślności mego ukochago Wirtembergu. — Ministrowie odpowiedzieli, że poświęcą ojczyźnie wszystkie swoje siły. (*Tamże.*)

* *Londyn, 24 (12) marca.* Zapewniają że p. Ledru-Rollin odjedzie dziś wieczorem z powrotem do Francji. (*Cor. H. B.*).

* *Londyn, 26 (14) marca.* Bil w przedmiocie uspokojenia Irlandji przeszedł przez komisję izby gmin, przyczem wszystkie kontr-wnioski zostały odrzucone znaczną większością. Izba gmin zgromadzi się dziś na posiedzenie wieczorne dla przystąpienia do trzeciego odczytu. (*Wolffs T. B.*)

---

* (Kronika kościelna). Zeszłego piątku uroczystość Zwiastowania N. Marji Panny obchodzoną była przez nabożeństwo odpustowe w kościołach: św. Aleksandra przy placu Trzech Krzyży, św. Jacka przy ulicy Freta, św. Marcina przy ulicy Piwnej, św. Trójcy na Solcu, św. Anny na Krakowskiem Przedmieściu, św. Kazimierza na Nowem Mieście, św. Karola Boromeusza. W kaplicy archikonfraternji literackiej przy kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, jako w dzień uroczystości Matki Bozkiej, podczas wotywy chór miejscowy odśpiewał mszę Chwaliboga; następnie w samej archikatedrze sumę celebrował ks. prałat Sieklucki, kazanie miał ks. Ruśkiewicz regens seminarjum; artyści i chóry instytutu muzycznego, przy współudziale artystów opery, wykonali mszę Ejblingera, graduale Mendelsohna, na offertorjum „O salutaris" Rossiniego. — Wczoraj, jako w ostatnią niedzielę miesiąca, odprawiane było nabożeństwo odpustowe w kościele przy cmentarzu powązkowskim.

Φ.

* (Ruskie towarzystwo dobroczynności). Do kasy ruskiego towarzystwa dobroczynności wpłynęły od 1 (13) lutego do 1 (13) marca 1870 roku następujące pieniądze; 1. Składki od członków za przeciąg czasu od 6-go maja 1869 do 6-go maja 1870 roku: a) od członków rzeczywistych: barona M. J. Meller-Zakomelskiego 6 rsr., hrabiego A. W. Ołsufjewa 6 rsr., W. W. Beckera 6 rsr., djakona J. Pankiewicza 6 rsr., A. D. Razwolskiego 6 rsr., G. J. Czestilina 6 rsr., J. W. Lubarskiego 6 rsr., i b) od członków uczestników: S. P. Poletiki 6 rsr., A. S, Allera 6 rsr., M. A. Tichmeniewa 6 rsr. 2. Rozmaite wpływy: od członka zarządu A. S. Muchanowa: pozostałe: a) ze składek na obiad na cześć rodziny A. W. Patkula 64 rsr., b) z sumy na kupno biletów pożyczki premjowej 2-ej emisji dla loterji ciągnionej 9-go i 10-go grudnia 1869 roku na korzyść ochrony Marjińskiej 10 rsr. 25 kop., i c) pięć biletów pożyczki premjowej 5-procentowej 2-ej emisji, wygranych przez towarzystwo na nierozprzedane bilety loterji na korzyść ochrony Marjińskiej, na 500 rsr. Od członków rzeczywistych towarzystwa, M. M. Hornberga, pieniądze osiągnięte z dwóch przedstawień danych 30-go stycznia i 13-go lutego w ilości 457 rsr. 12 kop., i z balu kostiumowego, danego 2-go lutego, 311 rsr. 49 kop.—razem 768 rsr. 61 kop.; od pułkownika M. J. Brewerna: osiągnięte z maskarady urządzonej 9-go lutego na korzyść ruskich zakładów dobroczynnych w m. Warszawie, połowa wpływu w ilości 91 rsr. 84 kop.; od K. K. Szuberta: ofiarowane przez niektóre osoby na korzyść towarzystwa 3 rsr., od W. O. Teodorowicza, również 4 rsr., od dłużników towarzystwa, jako spłata należności, 10 rsr., od warszawskiego oberpolicmajstra, na korzyść towarzystwa 87 rsr. Razem 1,518 rsr. 57 kop. Ogółem zaś od 6-go maja 1869 do 6-go maja 1870 roku wpłynęło 22,516 rsr. 73¼ kop.

* (Odczyty p. Ławrowskiego). W N. 57 *Warsz. Dniewn.* zamieszczony był obszerny rozbiór pierwszego odczytu rektora warszawskiego Cesarskiego uniwersytetu, p. Ławrowskiego, obejmujący część jeograficzną i historyczną, jego szkicu Czarnogórza.

* (Wiadomość bibliograficzna). Wyszło z druku i jest do nabycia 7-e wydanie dziełka pod tytułem *Książka do czytania*; oddział pierwszy. Książka ta jest jedynym do nauki języka ruskiego przewodnikiem, w którym każdy wyraz ma akcent oznaczony, co zdaniem doświadczonych pedagogów, jest rzeczą nadzwyczaj ważną przy wykładzie języka ruskiego w niższych zakładach naukowych, zostających pod zarządem okręgu naukowego warszawskiego. Za najlepszy dowód wyższości obecnego dziełka nad innemi do języka ruskiego przewodnikami uważać można, że sprzedaje się w znacznej ilości egzemplarzy i wyszło już siódme wydanie. Wydawca W. M. Istomin wydrukował tę książkę na dobrym papierze, bez zmyłek i sprzedaje w swojej księgarni po cenie umiarkowanej 25 kop. za egzemplarz oprawny.

* (Wieczór muzykalno-wokalny w Chołmie). Do *Warsz. Dniewn.* piszą z Chołma pod 9 (21) marca: „Wczoraj, 8 (20) marca, w sali chołmskiego ruskiego klubu, miał miejsce muzykalno-wokalny wieczór na korzyść ubogich uczniów gimnazjum. Wieczór udał się doskonale, a dochód przewyższył oczekiwania. Żądania biletów były tak znaczne, że na dwa dni przed koncertem, trzeba było powiększyć liczbę miejsc. Koncert ten składał się z dwóch części. W pierwszej słyszeliśmy prześliczną grę na fortepianie pani Stefanowiczowej i pani Szuleszkinowej. Pierwsza z nich wykonała „Fantazję" Beyera, druga, uwerturę do baletu „Prometeusz", Beethovena z towarzyszeniem orkiestry. Prześliczny sopran pani Nolle, również jak i wykonanie przez nią piosnki: „Dajcie mi skrzydła przelotne", sprawiły wszystkim szczególne zadowolenie. Chór uczniów pod dyrekcją nauczyciela p. Pozniakowa: „Burza z mgłą" Dargomyżskiego, zakończył pierwszą część. W drugiej części baron Pillar odśpiewał z opery „Życie za Monarchę" arję: „Ty przyjdziesz moja zorzo". Lecz najwyższe zadowolnienie sprawił nam duet: „Marynarze", wykonany przez barona Pillara wraz z uczniem gimnazjum Kłopotowskim, posiadającym prześliczny tenor. W śpiewie barona Pillara, jest wiele uczucia i nieprzymuszenia, połączonych z dokładnością wykonania. Przez grę na cytrze z towarzyszeniem gitary, baronowa Pillar wywołała nie jedno westchnienie za pomocą melodyjnych, cudnych dźwięków. Koncert zakończył się chórem uczniów, którzy doskonale wykonali: „Nie jedna w polu ścieżka", i „Nie budźcie mnie młodą" Warławowa. Te dwa ostatnie chóry i duet „Marynarze", na powszechne żądanie były powtórzone. Zawdzięczamy inicjatywie i trudom barona Pillara ten wieczór, który sprawił nam tyle przyjemności, połączonej z korzyścią dla ubogich uczniów. Wieczór zaszczycił swą obecnością kurator okręgu naukowego warszawskiego, T. T. Witte, który tegoż dnia przybył do Chołmu. Wszystkim nam nader było przyjemnie widzić pośród nas tak drogiego gościa. Na cześć kuratora, jako honorowego członka chołmskiego klubu, urządzona była po skończeniu koncertu, kolacja. Naczelnik dyrekcji, pan Liebiedincow, w krótkiej mowie wynurzył radość z powodu obecności honorowego członka klubu i wniósł w jego cześć toast, przyjęty przez wszystkich z żywem zadowoleniem. W odpowiedzi na to, kurator wynurzywszy swą wdzięczność, powiedział: „Szczególnie mi jest przyjemnie znajdować się w kole chołmskiego ruskiego klubu, w charakterze członka honorowego, ponieważ wiadomo mi z jaką stanowczością w ciągu 5 lat bronił on ruskich interesów. Z przyjemnością mogę powiedzieć że i teraz działa on ciągle na czysto ruskich podstawach. Dziękuję wam, szanowni panowie, i wnoszę toast za zdrowie chołmskich ruskich społecznych pracowników." Głośne hura towarzyszyło obu toastom. Kurator z przyjemnością dowiedział się, że klub nasz w swym składzie liczy 50 członków, utrzymuje się ze swych skromnych środków i ma możność sprowadzania znacznej liczby wyłącznie ruskich gazet, a w liczbie ich dwóch galicyjsko-ruskich organów. Udział, jaki kurator okazał względem naszego społecznego życia, pochlebne słowa wyrzeczone do wielu, sprawiły na nas bardzo żywe i silne wrażenie. Kurator wniósł jeszcze toast za zdrowie dam uczestniczących w koncercie, barona Pillara, p. Pozniakowa—chołmskiego Bilsego i wszystkich uczestników koncertu. Ożywienie, jakie nadał kurator towarzystwu, trwało po odjeździe jego i długo jeszcze dawały się słyszyć toasty i trącania kieliszkami. Z największą sympatją przyjęty był toast, za jednomyślność i wspólne dążenie do stale nakreślonego celu. *L.*"

* (Stan sanitarny miasta Petrokowa.—Teatr). Podług korespondencji z Petrokowa z dnia 10 (22) marca r. b. do *Gaz. Pols.*, stan sanitarny w mieście powyższem od pewnego czasu nie jest zadawalniający. Odra i to najczęściej w połączeniu z zapaleniem płuc i oskrzeli płucnych, stała się upartą i epidemiczną, niema tam prawie domu, któryby nie nawiedziła. Dotyka głównie tylko dzieci, chociaż niekiedy podlegają jej i starsi, a jest nierównie silniejsza jak dawniej. — Teatr pod dyrekcją p. Carmatrant'a, nie doznawszy tam powodzenia, od kilku tygodni się rozwiązał. Spodziewano się na miejsce jego trupy pana Trapszy; dotąd wszakże jeszcze tam nie przybyła.

* (Tydzień handlowy). *D. 14 (26) marca.* Utrzymujące się na kontynencie i w Anglji zimno, przeszkadza rozpoczęciu nawigacji, a tem samem niekorzystnie wpływa na rozwój interesu zbożowego, zwykle o tej porze ożywionego. Obroty w pszeniey w Londynie są ciągle małoznaczne, a posiadacze w początku tygodnia do dalszej obniżki o 1 sz. widzieli się zmuszeni, chociaż w następstwie ceny cokolwiek się wzmocniły. Ceny żyta w Berlinie ulegając drobnym z dnia na dzień fluktuacjom mocno się trzymają, a przy obecnych cenach tutejszych, przedstawiają szanse zysku dla wysyłających. Powyższy stan rzeczy oddziaływał na targ gdański, gdzie tylko drobne partje pszenicy dla użytku dziennego potrzebne, zbyć można, partje zaś większe tylko przy ustępstwach zbywalne. Na targu naszym dowozy *pszenicy* były dostateczne, cena tego ziarna z powodu raportów zagranicznych pozostawała pod naciskiem, z wyjątkiem gatunków wyborowych, które dla rzadkości przywozu nietylko że się utrzymały, ale nawet w niektórych razach wyższe eeny osiągnęły. Płacono rs. 6 kop. 90 do rs. 7 kop. 27½, za gatunki przednie wagi zwyczajnej rs. 6 kop. 37½—rs. 6 kop. 60, za średnie rs. 5 kop. 70—rs. 6 kop. 30, za ordynaryjne rs. 5 kop. 25—rs. 5 kop. 40. Nabywano na wysyłkę do cesarstwa i miejscową potrzebę. *Żyta* dowozy są znaczne, lecz równie wiele nabywano na wywóz zagranicę, brak jednak wagonów o którym wspominaliśmy w ostatniem naszem sprawozdaniu, nadzwyczaj utrudnia wysyłkę i wiele tego towaru leży na stacji drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, oczekując na przybycie wagonów, ceny prawie niezmienne, płacono rs. 3 kop. 82½ — rs. 3 kop. 95. *Jęczmienia* dowozy średnie, a ceny cokolwiek słabsze, płacono za czterorzędowy rs. 2 kop. 85—rs. 3 kop. 15, za dwurzędowy rs. 3 kop. 22—rs. 3 kop. 50, *Owsa* ceny przy słabych dowozach mocno się trzymają, płacono rs. 2 kop. 20—rs. 2 kop. 40. *Grochu* dowozy średnie, a ceny o 15—30 kop. wyższe, płacono za polny rs. 3 kop. 45—rs. 3 kop. 90, za cukrowy rs. 4 kop. 50—rs. 5. Polny nabywano na spekulację do wywozu wodą po otwarciu Wisły. *Okowity* ceny w ubiegłym tygodniu mocno się trzymały, płacono rs. 1 kop. 21—rs. 1 kop. 23, a w niektórych razach wyżej *Cukier*: obroty w tym produkcie ograniczyły się li do potrzeb miejscowych, ciągły bowiem brak wagonów na drodze warsz.-petersburgskiej utrudnia tranzakcję do cesarstwa. Jedną partję Oryszew 200 beczek zakupiono na dostawę w ciągu 4 miesięcy po rs. 3 kop. 45. Na miejscową potrzebę płacono za Ostrów rs. 3 kop. 70, za Sanniki i Guzów rs. 3 kop. 65, za Hermanów i Łyszkowice rs. 3 kop. 60, za Oryszew rs. 3 kop. 57, za Dobrzelin, Leonów, Konstancję po rs. 3 kop. 52½, za Elżbietów i Leśmierz rs. 3 kop. 50. Mączka bardzo była poszukiwaną po rs. 2 kop. 95—3 rs. za kamień 24 funtowy. *(Gaz. Hand.)*

* (Wiadomości gospodarskie. — Ceny zboża. — Jarmark). Podług korespondencji z okolic gór Święto-Krzyzkich (powiat radomski tejże gubernji) z d. 5 (17) marca r. b. do *Gaz. Warsz.*, zima na nowo rozgościła się tam, (jak i u nas P. R.), mrozy dochodzą do 10 stopni Réaumura. Mimo to oziminy tam nie ucierpiały, a nawet piękny mają pozór, i jak na teraz rokują pomyślne rezultaty, jeżeli inne, nieprzewidziane dziś przypadłości nie nawiedzą pól tamtejszych. Robaki które w tamtych okolicach tak dotkliwe w roku zeszłym zrządziły szkody, musiały jak sądzą, wyginąć skutkiem tegorocznych mrozów. Koniczyna również dobrze przezimowała i wynagrodzić może zeszłoroczne straty. Za to kartofle w bardzo wielu miejscach, szczególniej po osadach włościańskich licho zachowane, poprzemarzały i zgniły, stając się niezdolnemi i na pożywienie i do sadzenia, w następstwie czego produkt ten podrożał, i obecnie na targach płacą od 70 do 80 kopiejek za korzec. Ceny zboża również podskoczyły; za korzec żyta płacą obecnie z górą rs. 3, w tej samej prawie cenie jęczmień, a owies piękny do siewu płacą wyżej jak po rs. 2 za korzec; do sprzedaży pszenicy chętnych bardzo mało. W ogóle ziarno to było tam mizerne, tak iż zaledwie rs. 4 za korzec otrzymać można było, za piękniejszą i ważniejszą płacą do rs. 6. — Jarmark w Skaryszewie był nieszczególny; bydła i koni dostawiono mało.

* (**Kurjerek**). Wczoraj i dziś rano mrozu nie było; termometr trzymał się na 0, a dziś nawet wskazywał + 0,3°. Zaczął przepadywać deszczyk, ale bez wydatnej zmiany na korzyść ciepła; w powietrzu jednak daje się uczuwać wiosna. W czwartek 12 (24) b. m. u nas było 0°, w St.-Petersburgu —9,6°, w Moskwie—4°, w Kijowie—3,2°, w Odesie—1,6°; w piątek zaś 13 (25) b. m. było u nas —5,6°, w St.-Petersburgu—3,6°, w Kijowie—0,8°, a w Odesie +0,8°.

— Wczorajsza niedziela przeszła w Warszawie bez koncertu!.. Jest to fakt najosobliwszy w poście, a stałby się kolosalnym, gdyby jeszcze i żadnego odczytu w tym dniu nie było.

Lecz odczyt był jeden i to ciekawy bardzo, gdyż znany z ukształcenia i zdolności p. Filip Sulimierski wypowiedział na nim rzecz „o trzęsieniach ziemi", której dokończenie nastąpi w przyszłą znowu niedzielę—a ściśle rzecz biorąc, to i bez koncertu nie obyło się także, gdyż „Orkiestra warszawska" pp. Lewandowskiego i Kuhne, wykonała zwykły swój, choć już ostatni popis w resursie obywatelskiej—gdzie w przyszłą znowu niedzielę spełni się benefisowy jej koncert, na dochód pana Kuhnego.

— Na scenie wielkiego teatru, przy sali dość

licznie obsadzonej przez publiczność, spełnił się wczoraj fakt ciekawy, gdyż w pierwszy raz przedstawianej, jedno-aktowej operetce Offenbacha „Mąż za drzwiami,” występowały aż dwie debiutantki: pani Baranowska i panna Bobrowska. Męzki personel składał się z pp. Kozieradzkiego i Cieślewskiego. Pierwszy z nich, chociaż przez całą sztukę ukryty za drzwiami, podług wyroku wydanego nań przez autora w samym tytule,—potrafił jednak za ukazaniem się w ostatniej scenie wywołać śmiech ogólny, homeryczny—może z powodu, że w charakterystyce oblicza tego wybornego Basso-Buffo naszego, publika dopatrzyła, znowu jakowąś dowcipną trawestację... Obiedwie debiutantki popisały się dobrze, choć obiedwie widzieliśmy już poprzednio w wdzięczniejszych występujące tu rolach. Panna Bobrowska, która tak bardzo podobała się publiczności w „Małżeństwie przy latarniach,” gdzie rolę fertycznej wdowy przedstawiła wybornie—i wczoraj także dowiodła że jest zarazem zdolną aktorką, jak odpowiednią do ról w operach komicznych śpiewaczką. P. Bobrowska posiada gatunek głosu lepszy niż p. Baranowska, lecz nie tak biegle nim włada dotąd. W każdym razie, obiedwie debiutantki odegrały wczoraj dobrze powierzone im role i zyskały pochlebne od publiczności przyjęcie. Powtarzamy, że obecnie, gdy repertuar liryczny, u nas, jak wszędzie, zaopatruje się głównie w operetki lżejszego pokroju — tak panna Bobrowska jak i p. Baranowska, mają przyszłość przed sobą. Zresztą, tak zaraz po pierwszem przedstawieniu nowej, nieznanej nam całkiem dotąd partycji, nie możemy szczegółowo oceniać ani wartości muzyki ani pracy występujących w niej artystów. Dopełnim więc uwag obecnych po następujących „Męża za drzwiami” reprezentacjach.

— Zakończył wczorajsze przedstawienie, zawsze sympatyczny choć dobrze już stary, balet „Modniarki.” Pomiędzy wielu zajmującemi jego fragmentami choreograficznemi, najbardziej podobał się kankan zakończający akt pierwszy. Rozpoczyna go rodzaj *pas de trois*, wykonane przez pp. Dylewską, Oliwińską i Popiel, z trzema tancerzami. Otóż w tem *pas* kankanicznem, grzmot oklasków zebrała szczególniej p. Dylewska z p. Meunier—w istocie też, wykonali oni swoją galopadę do koła sceny i jej charakterystyczne zakończenie z taką werwą, swobodą i z tak jaskrawą, często francuzką żywą ponętą... że nie podobna było najflegmatyczniejszym nawet widzom wstrzymać od oklasku dłoni. Zresztą, nie od dziś to już uważamy że p. Dylewska w ogóle a szczególniej w tańcach charakterystycznych, jest wyborną u nas tancerką. Widać też że pracuje wiele i sumiennie a i szczęśliwie bardzo.

— Onegdaj, podczas przedstawienia Fausta przez artystów włoskich, publiczność, jak zawsze, przyjmowała z zapałem panią Artôt, choć i Mefistofelowi i tytułowemu bohaterowi opery nie szczędziła oznak zadowolenia. Rolę Siebela śpiewała panna Benatti, pomimo słabości jakiej od kilku dni podległa, byleby tylko nie pozbawić publiczności rozkoszy słyszenia pięknej partycji Gounod'a i zarazem wypełnić swoje względem impresarja zobowiązania.

— Onegdaj i wczoraj, salę teatru rozmaitości przepełnili licznie zebrani wielbiciele talentów pp. Modrzejewskiej i Bakałowiczowej, oraz pp. Żółkowskiego i Rapackiego, wszystkie te bowiem znakomitości ukazywały się w ciągu ostatnich dwóch reprezentacij w tej salce, złożonych z „Wandy,” „Partji Pikiety,” „Starego Jegomości” i „Fortepjanu Berty.”

— Jutro, we wtorek, o godzinie 6-ej wieczorem w sali teatrzyku dobroczynności, p. Izaak Kramsztyk, b. nauczyciel szkół rządowych, mieć będzie na korzyść ubogich pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności odczyt „O kobietach w starożytnym Izraelu”. Cena wejścia od osoby kop. 30; uczniowie naukowych zakładów publicznych płacą połowę. Biletów nabyć można w kancelarji towarzystwa od godziny 10-ej z rana do 6-ej wieczorem.

— W resursie kupieckiej, w przyszły piątek (a nie w sobotę, jak pierwotnie głoszono), o godzinie 8-ej wieczorem, danym będzie koncert na dochód niezamożnych studentów Warszawskiego Cesarskiego uniwersytetu, pod dyrekcją p. A. Münchheimera. Bilety na pomieniony koncert, sprzedawane będą w resursie kupieckiej w środę, czwartek i piątek, od godziny 5-ej do 8-ej po południu — do pierwszych pięciu rzędów krzeseł, dla członków towarzystwa resursy, po rsr. 2, a dla obcych po rs. 3, reszta rzędów krzeseł i galerja dla członków po rs. 1 kop. 50, a dla obcych po rs. 2 od osoby.

— Piękna Flora nadreńska opuszcza już podobno Warszawę! zasłabła w niej nawet była, podczas dnia zaonegdajszego, tak iż nie pokazywała się wcale utęsknionym spektatorom—lecz niech jej odjazd nie przyprowadza do rozpaczy rezolutnych epuzerów warszawskich, a przynajmniej niech się pocieszą tą myślą iż od przybyłej do Warszawy sławnej somnambulistki, jasnowidzącej, pani Hersylji, dowiedzą się może o przyczymie otrzymanych od wędrownej olbrzymki „odkoszy”...

Pani Hersylja zresztą ma zamiar zadowolnić ciekawość całej publiczności warszawskiej, gdyż skoro tylko znajdzie sobie wraz z mężem odpowiedni lokal, rozpocznie natychmiast ciekawe posiedzenia swoje.

Jasnowidząca ta, już w czasie pobytu swojego w Petersburgu zadziwiała szczególniej zupełną nieczułością ciała, podczas samnambulicznego stanu; gdyż raniona i kłuta ostremi przyrządami, nie okazywała ani też doznawała żadnego wrażenia bólu.

— Jeszcze jedna zadziwiająca a nawet i denerwująca rozrywka, oczekuje warszawian. Sprawi ją przybyły tu świeżo z Paryża z cyrku Napoleona, pan Jan Straus, ten sam którego podziwiano tam podczas wystawy ogólnej w roku 1867 i zamierza dać szereg przedstawień, złożonych z sztuk najróżnorodniejszych.

Sztukmistrz ten posiada istotnie rozmaite zdolności i jest on zarazem magikiem i ekwilibrystą, prestigitatorem i brzuchomówcą wybornym, posuwającym złudzenie do ostatecznego kresu. Najbardziej jednak zadziwiającą z jego sztuk jest ta gdy szpadę, rożen lub pałasz, wprowadza przez usta i gardło do wnętrzności własnych na głębokość arszyna! A wprowadza te przedmioty „rzeczywiście” w blizkiej przytomności widzów... Ofiaruje on nawet 1,000 rubli temu ktoby podobną sztukę wykonał lub odkrył w pokazywanej przez niego jakoweś podejście.

P. Straus rozpocznie swoje przedstawienia w bieżącym tygodniu, a dawać je będzie w teatrzyku dobroczynności, który najróżnorodniejszym widowiskom chętnie swych ścian użycza.

— Wracając do koncertów i prelekcij — dodamy tu jeszcze że koncert na Przytulisko, oznaczony już stanowczo na dzień 3-go kwietnia, odbędzie się w sali redutowej, a doktór Sikorski, dyrygujący zakładem leczniczym dla dzieci, ma zamiar urządzić jeszcze w bieżącym tygodniu, dwa odczyty „o pielęgnowaniu i djetetyce dzieci w pierwszej epoce życia,” z których dochód pomnoży fundusze tego tak użytecznego i prawdziwie zbawiennego zakładu. Sam odczyt treścią swoją, nie bacząc już na zacny cel jego, obudzi niezawodnie żywą a chwalebną ciekawość wielu matek, które powezmą zeń nie mało pożytecznych wiadomości o wychowaniu dzieci.

— Choć wiosny jeszcze nie czuć w powietrzu, bociany już przyleciały do nas—i zapewne również ciekawie jak ludzie przypatrują się alpejskim lodownikom na Wiśle.

— W dniu 12 (24) b. m., w cyrkule Łazienkowskim, Teodorowi Wolf, czeladnikowi piekarskiemu, pracującemu w młynie parowym, w skutku własnej jego nieostrożności, maszyna złamała rękę poniżej łokcia. Wolfa odesłano do szpitala św. Rocha.

— W cyrkule Zamkowym, Józef Indys, czeladnik piekarski lat 45 wieku liczący, w domu pod Nr. 2638 zamieszkały nagle zmarł. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Wolskim, w domu pod Nr. 955 Barbara Markiewicz służąca, w uniesieniu nożem kuchennym zraniła drugą służącę Józefę Odrobińską w nos i zwierzchnią wargę; Odrobińska odesłana do szpitala a Markiewicz przyaresztowana, w celu ukarania podług prawa.

— W tymże cyrkule, w domu pod Nr. 767, na strychu nad wozownią, z niewiadomej dotąd przyczyny zapaliła się słoma, lecz ogień natychmiat przez przybyłych kominiarzy ugaszonym został. W celu zbadania przyczyny ognia ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— Do cyrkułu Sobornego, przyprowadzonym został w stanie pijanym, z stłuczoną nogą prawą, Sebastjan Stangiert tracz, który zeznał, że przez pojazd niewiadomo czyj przejechanym został. Stangierta odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Sobornym, Juljan Łyszkowski, rządca domu Nr. 608, nagle zmarł. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Wolskim, w domu pod Nr. 970, w skutku mocnego napalenia w kuchni angielskiej, pod takową zapaliła się belka, lecz ogień przez miejscowego uczątkowego naczelnika przy pomocy mieszkańców, natychmiast ugaszonym został.

* (Wystawa portretów). Czytamy w gazecie *Gołos*, że 8 (20) marca, w domu ministerstwa spraw wewnętrznych, koło teatru Aleksandryńskiego, otwarta została, przez towarzystwo zachęty dla artystów, wystawa portretów znanych osób z trzech wieków dziejów Rosji; portrety te wzięte zostały z pałaców Cesarskich, oraz z instytucij miejskich i państwowych i z kolekcij prywatnych, nieprzystępnych dla puoliczności. Do katalogu wystawy weszło 668 portretów; lecz katalog ten jest o wiele niedokładny; około stu portretów przysłano po ułożeniu go, tak, iż liczba wszystkich portretów znajdujących się na wystawie wynosi przeszło 700.

* (Książka rytuałowa rzymsko-katolicka). Czytamy w *Wil. Wiest:* W roku zeszłym 1869, z upoważnienia ministra spraw wewnętrznych, wydrukowana została przy zarządzie jenerał-gubernatora wileńskiego, przejrzana i aprobowana przez kolegjum duchowne rzymsko-katolickie i przez zarządzającego archidjecezją mohylewską, biskupa Staniewskiego, książka rytuałowa rzymsko-katolicka (*Rituale sacramentorum*), z zamianą w niej tekstu polskiego na ruski. Obecnie książka ta, w liczbie 1,428 egzemplarzy, posłaną została władzom djecezjalnym rzymsko-katolickim gubernij wileńskiej, grodzieńskiej, mińskiej i kowieńskiej, dla bezpłatnego rozdania ich podwładnym im djecezjom; jednocześnie oddano do rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych 522 egzemplarze, dla rozdania ich duchowieństwu rzymsko-katolickiemu gubernij witebskiej i mohilewskiej, oraz kraju południowo-zachodniego, jak niemniej kapelanom wojskowym.

* (Dom dla ubogich). Towarzystwo mające na celu zapewnienie mieszkania ubogim w Moskwie, miało otworzyć w tych dniach ósmy dom, który przeznacza się wyłącznie na mieszkania bezpłatne dla ubogich mieszkańców stolicy. Podług *Rus. Wied.*, dom ten urządzony został tak, iż może pomieścić w sobie 30 do 40 rodzin.

* (Kanał suezki). *Rus. Inw.* donosi, że na posiedzeniu ogólnem Cesarskiego ruskiego towarzystwa jeograficznego, odbytem 10 (22) lutego, deputowany ze strony tego towarzystwa, członek rzeczywisty F. G. Terner, wykazał między innemi interes wyłączny, jaki przedstawia Aleksandrja, jako punkt tranzytowy dla ruchu handlowego i pasażerskiego pomiędzy Azją wschodnią i Europą. Obecnie, odkąd plany p. Lesseps'a urzeczywistniły się, niedowierzanie i nawet nieżyczliwość znikły powiększej części, i wszędzie robione są przygotowania dla skorzystania z ważnych dogodności, jakie przedstawia kanał suezki. Wielką przyszłość przed sobą ma między innemi droga tranzytowa przez Włochy na Brindisi, w związku z którą pozostaje także przywiedzenie do skutku drogi żelaznej saint-gothardzkiej. Po otwarciu kanału, towarzystwa handlowe austrjackie i ruskie pospieszyły z posłaniem swoich ajentów, dla zbadania na miejscu nowych warunków działalności handlowej w tych krajach. Co się tyczy znaczenia kanału suezkiego pod względem handlowym, p. Terner przyszedł do wniosku, że kanał ten służyć będzie głównie dla żeglugi parowej, która coraz bardziej rozwija się z każdym rokiem, i zakomunikował nie wszystkim może znany fakt, że pod względem liczby akcij rozebranych, Rosja zajmuje czwarte miejsce na liście tych, którzy podpisali się.

* (Jedwabnictwo). P. Czubiński podaje w „Pracach Cesarskiego wolnego towarzystwa ekonomicznego” niektóre ciekawe szczegóły o jedwabnictwie w powiecie kijowskim. Jedwabnictwo wzięło tam początek za panowania w Bogu spoczywającego Cesarza Mikołaja I, pod wpływem środków sztucznych. Punktem środkowym tego przemysłu jest miasteczko Trypole, w powiecie kijowskim. Tu i w Czerniachowie, w tymże powiecie, produkuje się najwięcej kokonów. W Trypolu mieszkaią dwaj bracia Krawczenko, Piotr i Herasym, którzy trudnią się rozwijaniem kokonów. Z okolic Trypola, gdzie przeszło 180 gospodarzy trudni się jedwabnictwem, przemysł ten przeszedł i za Dniepr, mianowicie do wsi Kojłowa, w gubernji połtawskiej. Kolor jedwabiu produkowanego przez gospodarzy naddnieprzańskich bywa: żółty z odcieniami, szary, zielony i biały. Jedwab ten zaspokaja wyłącznie potrzeby miejscowe. Ze 100 kokonów otrzymuje się zwykle około łóta jedwabiu. Ogólna produkcja jedwabiu wynosi tam od 3 do 5 pudów, na co potrzeba od 400,000 do 600,000 kokonów.

* (Cholera). Podług doniesienia *Goń. Urzęd.*, z pozostałych w Moskwie do 4 marca 12 cholerycznych, zmarł 6 marca 1; 7 marca nie przybyło chorych, nie wyzdrowiało i nie zmarło; zatem 8 marca pozostało 11 chorych; od 25 grudnia zachorowało na cholerę w Moskwie w ogóle 203 osób, z których wyzdrowiało 79, zmarło 113.

* (Wzrost ludności). Jak ogromny bywa ostatniemi laty przybytek ludności miast wielkich

europejskich, dowodem tego następujący wykaz w okrągłych liczbach. Szczególniej zaś Berlin zaludnił się, odkąd został stolicą północnych Niemiec. Gdy bowiem w roku 1861 liczył 550,000 mieszkańców, w końcu roku 1867 miał ich 700,000 a w styczniu 1869 już 800,000, zatem około sto tysięcy rocznie przybytek wynosił. W roku 1832 Berlin był siódmem z kolei miastem w Europie, a w roku 1869 był już trzeciem.

miasta	ludność r. 1832	ludność r. 1869	przybytek w procentach
Londyn. .	1,624,000	3,214,000	98
Paryż. . .	890,000	1,950,000	118
Petersburg	480,000	667,000	37
Neapol . .	358,000	600,000	67
Wiedeń. .	310,000	640,000	107
Dublin . .	300,000	362,000	21
Moskwa .	280,000	420,000	50
Berlin. . .	250,000	800,000	220
Lizbona .	240,000	340,000	44
Manchester	238,000	350,000	49
Amsterdam	230,000	250,000	12
Glasgow .	202,000	401,000	99
Liverpool.	190,000	520,000	174
Madryt . .	190,000	390,000	105

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Podróż cesarza). Wiadomo, że cesarz austrjacki postanowił przedsięwziąść podróż do Dalmacji. Podług *Patrie*, program tej podróży jest następujący: Cesarz ma przybyć 5-go maja do Dubrownika (Raguzy), gdzie przyjmować będzie władze prowincji pomienionej. Zwiedzi on następnie Zarę, Spalato i Cattaro, poczem uda się do okręgów najbardziej oddalonych, ażeby wejść w stosunki osobiste z ludnością tameczną. „Liczą bardzo", dodaje *Patrie*, „na tę podróż, przeznaczoną do wywarcia wielkiego wrażenia i do przeszkodzenia może powtórzeniu się rozruchów. Książę czarnogórski zawiadomił w Wiedniu o swoim zamiarze udania się do Dalmacji dla złożenia wizyty cesarzowi". *(Nord.)*

* (Ministerstwo. — Kwestja galicyjska. — Budżet. — Węgierska izba panów). *Wiedeń, 23 marca.* Ponieważ nie można już powątpiewać o fakcie podania się Dra Giskry do dymisji, przeto zachodzi jeszcze sprzeczka jedynie co do powodów, które skłoniły ministra spraw wewnętrznych do tego kroku. Podług najnowszej wersji, nie odroczenie reformy wyborczej zniewoliło tego ministra do wyjścia z gabinetu, lecz miał on nie zgadzać się na sposób, w jaki większość jego kolegów chciała przeprowadzić tę reformę. W gruncie atoli rzeczy całkiem obojętnem jest, czy ten lub ów powód zniewolił Dra Giskry do podania się do dymisji. Cała doniosłość leży w fakcie jego rozbratu z ministerstwem, co musi wpłynąć wkrótce na rozpadnięcie się tego ostatniego. Powiadają, że przy zastanawianiu się w zamku cesarskim nad kwestją reformy wyborczej, monarcha dał poznać ministrom swe niezadowolenie. Cesarz, powołując się na całkiem odmienny sposób postępowania ministerstwa węgierskiego, wyraził otwarcie swe zdziwienie z tego powodu, że ministrowie przedlitawscy nie uznali za stosowne porozumieć się wpierw poufnie z koroną w przedmiocie reformy wyborczej, zanim wszczęli w tym względzie konferencje ze stronnictwami izby deputowanych. — Z upadkiem reformy wyborczej, kwestja galicyjska może być także uważana jako niezałatwiona podczas terazniejszej sesji rady państwa. Komisja roztrząsająca rezolucję galicyjską odbywa wprawdzie w dalszym ciągu posiedzenia i zadaje sobie napozór wiele trudu roztrząsając szczegółowo każdy punkt wniosku Rechbauera, lecz przy każdym kroku staje się coraz widoczniejszem, że kwestja galicyjska i kwestja reformy wyborczej mogą być rozwiązane jedynie łącznie i że pierwsza z tych kwestij musi być koniecznie odroczoną, jak skoro tož samo dzieje się co do drugiej z nich. Zresztą, sam nawet krótki czas, jaki pozostaje radzie państwa do końca jej sesji, nie wystarczy do ukończenia narad przygotowawczych nad kwestją galicyjską.— Pomimo szybkich postępów, jakie czyni w radzie państwa roztrząsanie budżetu, nie ma widoków na to, ażeby prawo finansowe na rok 1870 mogło być uchwalone z końcem bieżącego miesiąca, i dla tego powodu minister skarbu złożył na posiedzeniu dzisiejszem projekt do prawa, upoważniającego rząd do tymczasowej w dalszym ciągu administracji finansowej do końca czerwca r. b. — Wiele jeszcze czasu upłynie, zanim wszystkich zadowalniająca reforma węgierskiej izby panów stanie się faktem dokonanym; jakkolwiek bowiem terazniejsze stosunki izby wydają się niemożebnemi nadal nawet większej części członków tej izby, pomimo to większość ich będzie bezwątpienia namyślać się długo, zanim zrzecze się reszty swoich przywilejów, które są pod wielu względami bardzo znaczne. *(Nordd. A. Z.)*

* (Izba deputowanych. — Dr. Giskra). *Neue freie Presse* pisze: „Izba deputowanych przyśpiesza swe prace, powiadają bowiem, że postanowiono zamknąć posiedzenia rady państwa przed niedzielą palmową, mianowicie 9-go kwietnia. Jeżeli prawdziwą jest wiadomość, że oprócz budżetu, spraw dalmackich, rezolucji galicyjskiej, przepisów notarjalnych, kodeksu karnego i procedury karnej, mają być załatwione także podczas terazniejszej sesji projekta dróg żelaznych i ustawa dla landwery, w takim razie przyśpieszenie pracy jest niezbędne. Prezes Kaiserfeld dał rzeczywiście dziś do wyboru deputowanym, bądź odbywać posiedzenia aż do godziny 4-ej po południu, bądź też gromadzić się codziennie na powtórne posiedzenia wieczorne. To ostatnie nie miało jeszcze dziś miejsca, lecz za to posiedzenie trwało dłużej niż zwykle. — Gdy Dr. Giskra podał w zeszły poniedziałek cesarzowi prośbę o dymisję i gdy otrzymał od monarchy wezwanie do załatwiania nadal spraw bieżących do końca terazniejszej sesji rady państwa, uzyskał on zarazem upoważnienie do przedstawiania cesarzowi po dawnemu swoich wniosków i propozycij, co jest dla niego tem pożądańszem, iż przystąpił właśnie on niedawno do organizacji zarządu politycznego. *(Nordd. A. Z.)*

Prusy i Niemcy.

* (P. Bismarck). List prywatny otrzymany z Berlina donosi, że w salonach kanclerza związku północno-niemieckiego p. Bismarcka wcale nie pokazują się deputowani parlamentu związkowego. Nie uczęszcza do nich sześćdziesięciu członków stronnictwa zachowawczego, deputowani narodowo-liberalni wcale tam się nie ukazali jeszcze. Zerwanie zatem pomiędzy kanclerzem związkowym i stronnictwami wpływowemi parlamentu jest widocznem i pozostawiony sam, p. Bismarck słyszy u stóp swoich szemrania, które mogą zamienić się w straszną opozycję. *(La Fr.)*

* (Sprawy bawarskie). Wiadomy jest spór istniejący pomiędzy ministerstwem bawarskiem i izbą deputowanych w Monachjum z powodu wydatków wojskowych. Komisja wyznaczona do zbadania żądanego kredytu na te wydatki, ma zamiar zmniejszyć go o połowę przeszło i oświadcza, że Bawarja powinna koniecznie opuścić pewną liczbę twierdz uważanych przez nią za bezużyteczne, a których utrzymanie jest bardzo kosztowne. Do pierwszych z tych twierdz należy Landau, położone w obrębie nadreńskim. Prusy domagają się jej utrzymania, jako według nich potrzebnej dla bezpieczeństwa całych Niemiec. Komisja trzyma się swojego zdania, i pod tym względem zawiążą się ożywione bardzo rozprawy przy zebraniu się napowrót izb. *(La Patr.)*

Francja.

* (Senat). Niepomyślne wrażenie na opinję publiczną we Francji, którego hr. Daru obawiał się z powodu postawy kurji rzymskiej, powinnoby zatrzeć się obecnie wśród radości, której ludność francuzka oddaje się teraz, za pośrednictwem swych organów, na skutek terazniejszego postępu na polu parlamentaryzmu konstytucyjnego. Myśl, że senat stawiać będzie opór uszczuplaniu jego prerogatyw dotychczasowych, uważana jest obecnie jako niedopuszczalna; sam prezes senatu, p. Rouher, któremu przypisywano niedawno niechęć nieprzezwyciężoną dla zmian zamierzonych w konstytucji, ma być przeciwnie, podług najnowszej wersji, tak życzliwie dla nich usposobionym, że nawet dał w sekrecie pierwszy do tego popęd. *(Nordd. A. Z.)*

* (Projekt uchwały senatu), mający przekształcić konstytucję francuzką w duchu wskazanym w liście cesarza do p. Olliviera, złożony być miał, podług najnowszej wersji, w poniedziałek. Dziennik *Public* donosi, że podług tego projektu, ma być między innemi zwiększona liczba senatorów, i że można będzie mianować corocznie po 20-u senatorów. Zgodnie z tem, płaca senatorów będzie zmniejszoną w ten sposób, ażeby wyrównywała mniej więcej djetom pobieranym przez członków ciała prawodawczego. Atrybucja co do mianowania większej liczby senatorów, stanowić będzie widocznie dla korony kompensatę za zmniejszenie jej prerogatyw na skutek nowej zmiany w konstytucji. *(Nordd. A. Z.)*

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 25 marca.* Izba uchwaliła wczoraj zniesienie prawa o bezpieczeństwie ogólnem, które przedstawione i przyjęte w roku 1858 po zamachu Orsiniego, nie ma na szczęście dziś żadnego powodu do istnienia. Poczem ciało prawodawcze odrzuciło dwa projekta do prawa, z których pierwszy, przedstawiony przez pana Glais-Bizoin, żądał, ażeby deputowanych nie wolno było uwięzić podczas trwania setji; drugi zaś przedstawiony przez p. Girault z departamentu Cher, domagał się, ażeby na więzienie tych deputowanych wyznaczono lokal w gmachu ciała prawodawczego. Pp. Juljusz Simon i Crémieux usiłowali podtrzymać pierwszą z tych propozycij, opierając się na zdaniu: „że nie można pozbawiać okręgu wyborczego jego reprezentanta." *(La Patr.)*

* (Zaprzeczenie). *La France* z d. 24 marca pisze: Niektóre dzienniki doniosły wczoraj wieczorem, że prezes senatu podał się do dymisji. Nie wiemy, co mogło dać powód do tej przypuszczalnej wiadomości, nie opartej stanowczo na żadnej zasadzie.

Hiszpanja.

* (Kwestja kandydatury do tronu.) Zdaje się, że w rzeczy samej, oznaki pomyślne dla kandydatury księcia Asturji Alfonsa mnożą się w takiejże progresji, w jakiej zmniejszają się dla księcia Montpensier. Biskupi hiszpańscy, którzy w liczbie 41 biorą udział w soborze, przedstawiali się wszyscy, z wyjątkiem 5-u, księciu Alfonsowi, który bawi obecnie w Rzymie, gdzie przyjął sakrament komunji św. z rąk samego papieża. Z liczby pomienionych pięciu biskupów, którzy nie przedstawili się księciu, dwóch jest chorych, tak, iż właściwie trzech tylko biskupów nie uznało za stosowne złożyć hołd potomkowi swego dawnego domu królewskiego. Co się tyczy księcia Montpensier, zdaje się, że nie potwierdza się wiadomość podana przez dziennik *Public*, że umorzony został proces, jaki groził temu księciu z powodu jego pojedynku z don Henrykiem de Bourbon. *Imparcial* i *Tiempo* donoszą, że prawnicy ze stronnictwa demokratycznego i progressistowskiego odmówili udziału w konferencji, którą książę Montpensier zwołał do siebie dla dania opinji prawnej w sprawie jego pojedynku. Wyprowadzać należy ztąd wniosek, że kwestja procesu jest jeszcze w zawieszeniu. *(Nordd. A. Z.)*

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja czarnogórska). W memorandum wystósowanem w kwestji czarnogórskiej do mocarstw, które mają, jak wiadomo, rozstrzygnąć takową zapomocą komisji międzynarodowej, Porta wyłuszczyła znowu, i to w sposób bardzo stanowczy, swój sposób zapatrywania się. Podług treści podanej przez gazety, w memorandum powiedziano otwarcie, że terytorjum sporne ma dla Czarnogórza znaczenie jedynie militarne, i że ponowne ustępstwo ze strony Porty, nietylko zwiększyłoby ambicję księcia czarnogórskiego, lecz nawet zachęciłoby go jeszcze bardziej do polityki nieprzyjacielskiej. *(Nordd. A. Z.)*

* (*Widowdan* o polityce serbskiej). Z Belgradu piszą do *Narodnich Listow* pod dniem 17 b. m. co następuje: *Widowdan* (urzędowa gazeta serbska) odpowiadając na napaści i groźby tureckiego dziennika *Turquie*, powiada między innemi w swym artykule wstępnym: Porta zapomina, że Serbja począwszy walkę o swobodę była o wiele słabszą niż obecnie, a Turcja daleko silniejszą, a przecież serbowie nie obawiali się tureckich karabinów, a tem mniej groźb. Następstwa jakie Turcja osiągnęła swą grożącą polityką, mogą być tylko dla niej tajne, ale nigdy dla nas; niech się Porta pokusi zażądać od Serbji wydania broni, a serbowie odpowiedzą jej po spartańsku: „Przyjdź ją wziąć". Sprawa serbska, którą *Turquie* chce wystawiać przed dyplomacją jako panslawistyczną, jest już bardzo starą i datuje z tej doby, gdy księstwo serbskie zostało odnowione; jest starszą, niż nowoczesne pojęcie panslawizmu; a polityka groźb, napaści na Serbję, lub wtargnienie obcego wojska do którejbądź ziemi serbskiej, służyć tylko mogą do wywołania tej sprawy ze wszystkiemi jej następstwami. Serbja dorosła już wysokości swego posłannictwa, które zależy na tem, żeby krzewiąc w ziemiach serbskich europejskie zasady niepodzielności Wschodu, upomniała się o przywrócenie starych praw Serbji, które mogły być odebrane serbom przez gwałt nierozumny, ale niczem nie mogły zostać wygładzone z pamięci serbów, za które zresztą każdy serb gotów swe życie poświęcić. Gdy na taką politykę serbską, która jest najlepszym zarodkiem naturalnego przetworzenia Wschodu na korzyść Porty i wschodnich narodów, odpowiada Porta groźbami—smucić się tylko można nad jej zaślepieniem. Belgrad musi się z podwojonem natężeniem starać, żeby osiągnąć główny cel ogólnej polityki, to jest przetworzenie samoistnego państwa wschodniego bez rozczłonkowania go. Przypominamy Porcie, że Serbja jest ziemią, w której panuje rozmysł, wiodący do czysto narodowej, rozważnej

polityki, w której się nie mówi na wiatr, ale w której gdy się raz przemówi, głos ten niczem nie da się zastraszyć i zagłuszyć.

Anglja.

* (Położenie rzeczy w Nowej Zelandji). Dla usprawiedliwienia maorisów w Nowej Zelandji, których spotwarzono, daje się obecnie słyszeć głos od nichże samych pochodzący. Petycja plemienia Ngatiraukawa do królowej, ogłoszona w *Timesie*, obejmuje gorzkie użalanie się na to, że przyczyna wszelkiego złego leży w chciwości kolonistów, którzy bez wyroku i wbrew prawu, oraz pomimo opozycji ze strony krajowców, zabrali tym ostatnim kilkaset tysięcy akrów ziemi. Synowie pustyni użalają się także na to, że są krzywdzeni przez sądy, albowiem sędziowie, którzy decydują co do prawa maorisów do posiadania gruntów, są nie mężami zaufania mianowanymi dożywotnie, leczurzędnikami płatnymi przez rząd kolonjalny. W petycji powiedziano także, że poprzednie podania maorisów do królowej nie tylko nie zostały uwzględnione, lecz nawet nie udzielono na nie odpowiedzi. (*Nordd. A. Z.*).

Afryka.

* (Komisja sanitarna). *La Patr.* z d. 24 marca pisze: Niektóre dzienniki mówiąc, że wicekról Egiptu postanowił wysłać komisję sanitarną do Hedżaz, donoszą, że środek ten wywołała wiadomość otrzymana z Kairu o wybuchu pomiędzy pielgrzymami chorób epidemicznych. Możemy uroczyście zapewnić, że wiadomość ta jest mylną. Wszystkie depesze z Dżeddah, Mekki i Mediny donoszą, że stan sanitarny jest wyborny. Komisja egipska ma zatrzymać się w Dżeddah i czuwać nad pielgrzymami, którzy powracają z miast świętych udając się do Suezu.

Ameryka.

* (Jedność monetarna). Senat Stanów Zjednoczonych zrobił godny uwagi krok w duchu międzynarodowej jedności monetarnej. Na wniosek senatora Shermana, przyjął on jednomyślnie następującą rezolucję: „Postanowiono upraszać prezydenta, ażeby wszedł w korespondencję z Anglją i z innemi mocarstwami zagranicznemi, jeżeli nie sprzeciwia się to interesom publicznym, w przedmiocie przyjęcia przez izby prawodawcze rozmaitych mocarstw wspólnej i jednostajnej stopy złota i ażeby korespondencja ta złożona została w kongresie dla jego informacji i dla stosownego w tym względzie postąpienia". (*Nordd. A. Z.*)

* (Mormonowie.—Izba reprezentantów). W Waszyngtonie uchwalony został przez izbę reprezentantów projekt do prawa wystósowanego przeciw mormonom w Utah. W ten sposób zadany zostanie cios śmiertelny kolonji świętych nad jeziorem słonem.—Opozycja izby reprezentantów przeciw bilowi dotyczącemu ukonsolidowania długu państwa wzrasta. Komisja tejże izby do spraw zagranicznych postanowiła zalecić rezolucję jenerała Banks'a, ażeby upraszać prezydenta o przestrzeganie neutralności jak najściślejszej w walce pomiędzy Hiszpanją i wyspą Kubą. (*Nordd. A. Z.*).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 16 (28) Marca.

Kalendarz.

We wtorek 17 (29) marca, — św. Cyryla djak. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 44; zach. o godz. 6 min. 26.

We środę 18 (30) marca, — śśw. Kwiryna męcz. Angieli wyzn. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 42; zach. o godz. 6 min. 27.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 0,°3 R.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach . . .	753.6	754 0
Termometr Reaumura	0.0	+ 3.°0
Stan nieba	na p. poch.	pochmurny.

Największe ciepło + 3,°6 R. Najmniejsze ciepło — 0,°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę, *w teatrze wielkim:* opera **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich; abonament N. 10 lit. B.,— *w teatrze rozmaitości:* dramat **Miss Multon**, komedja **Za piękny**; we czwartek, — *w teatrze wielkim:* komed. **Safanduły**; w piątek,— *w teatrze wielkim:* komedja **Safanduły**; w sobotę, — *w teatrze wielkim:* opera **Gli Ugonotti**, przez artystów włoskich; abonament N. 11 lit. A., — *w teatrze rozmaitości:* komedja **Miód kasztelański**; w niedzielę,— *w teatrze wielkim:* balet **Flick i Flock**, — *w teatrze rozmaitości:* komedja **Pan Jowialski** (występ p. Rapackiego).

WIELKI TEATR.—*Dziś*, w poniedziałek, opera w 5-u aktach, **Prorok (Il Profeta)**, przez artystów włoskich; abonament N. 10 lit. A.—Osoby: Jan z Leydy — p. *Stagno*; Zacharjasz—p. *De la Torre*, Mathisen— p. *Kozieradzki*, Janas—p. *Cieślewski*— (trzej powyżsi anabaptyści); Hrabia Oberthal —p. *Padilla;* Fiedes — panna *Waldman*; Berta—panna *Benatti*; Oficer — p. *Suszyński*; Mleczarki i wiwandjerki—panny: *Stankiewicz, W. Rybicka, Grabowska, Br. Rybicka*, i panie: *Gobert* i *Boguszewska;* Młynarz — pan *Zakrzewski*; Wieśniak— p. *Mystkowski*; Żołnierz—p. *Ulbrych*. — W 2-m i 3-m akcie **Tańce:** Kadryl łyżwiarzy. — Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, we wtorek, operetka **Mąż za drzwiami**, balet **Córka źle strzeżona**.— *Wczoraj*, w niedzielę, dawano operetkę **Mąż za drzwiami**, balet **Modniarki**, było osób 920.— *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Faust**, przez artystów włoskich, było osób 572.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 3 aktach (akt 2-gi w 2 obrazach), **Zemsta pani Hrabiny**. - Osoby: Pani Grodzka—panna *Figarska*; Julja jej córka—pani *Bakałowicz*; Gustaw, syn pani Grodzkiej— p. *Kwieciński*; Hrabina Aurora — pani *Niewiarowska*; Wacław Zawiejski—p. *Swieszewski*; Hrabia Janusz—pan *Tatarkiewicz*; Goldberg— p. *Żółkowski*; B. Jenerał— p. *Grzywiński*; Margrabia de Villaret — p. *Stolpe*; Radca stanu—p. *Adler*; Hrabia Adolf—p. *Dąbrowski*; Draz— p. *Szober*; Trzech gości — pp. *Dobrowolski, Kruszewski* i *Krupiński*; Doktór — ***; Jan, lokaj—p. *Jejde*. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Fortepjan Berty**, **Stary Jegomość**; obrazek **Dwa wesela**, było osób 662. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedje **Partja pikiety** i **Wanda**, było osób 469.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* w **Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W DOMU GRODZICKIEGO (na Krakowskiem-Przedmieściu w lokalu zajmowanym poprzednio przez cukiernię Grohnerta), — **Nieodwołalnie** *do środy, dnia 18 (30) marca*, będzie się okazywać przybyła do Warszawy **Dziewica olbrzym „Flora,"** piękność reńska z kolonji nad Renem. — Widzieć można codziennie od godziny 11 rano do 9 wieczorem. — Cena miejsc: 1-sze kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie kop. 15;— dzieci do lat 10-u płacą połowę ceny.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

* Przyjechał do Warszawy: kamerjunkier *Niemcewicz*, z Wilna; — wyjechał: szambelan książę *Gorczakow*, do Wiednia.

* W dniach 14 i 15 (26 i 27) bież. mies. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 55, wyzdrowiało 43, umarło 5, pozostało 1951 (mężczyzn 991, kobiet 960), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 188, kobiet 162.

* Dnia 15 (27) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 20; —zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — umarło: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 20

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 8 (20) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Pinkus w Częstochowie, Swietinska w Zembrowie, Czaban w Płocku, Kozłowska w Myśliborzu, Muchowa w Moskwie, Poliakow w Moskwie, Brudnicki w Pskowie, Pusch w Dreznie, Jakulewicz w Rawie, Wejnfield w Lublinie, Demby w Józefowie, Markowski w Zenboku, Pelizaro w Kronsztadzie, Konarzewski w Wysokiem, Sobinia w Tomaszowie, Lelowski w Witebsku, Lewandowski w Czyżewie, Drozd w Petersburgu, Ickowicz w Kruszniku, Zubowicz w Stanowie, 7 sztuk banderoli na których mało jest naklejonych marek, Cabłowska bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 9, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 13 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 16 (28) Marca 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	88	67
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 .	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu .	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	95	20	94	78
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	94	95	94	62
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	—	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .	76	70	76	45
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .	—	—	—	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	90	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	101	33	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—		101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 .	153	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100 .	151	50	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	109		—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 . . .	150	50	149	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	-	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	70	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	103	-	-	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	73	—	72	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .	.	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	115	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .	—	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	120	15	120	—
„ .	„ „	k. t.	120		119	85
Wrocław . .	„ „	2 m.	-	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	120	—	119	85
Hamburg . .	300 B. Mk.	2 m.		-	.	—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	25 1/2		—
Paryż. . . .	300 Frank.	2 m.	98	25		
Wiedeń . .	150 Zł. W A.	2 m.	99	30	99	15
Petersburg .	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„ . . .	„ „	k. t.	100	—	99	75
Moskwa . . .	„ „	1 m.	99	25	99	-
„ . . .	„ „	k. t.	-		.	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 5 5/9.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 30.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 14 (26) Marca 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		74 11/16
Weksle na Warszawę		74 3/8
„ Petersburg 3 tygodn.		82 3/4
„ „ 3 miesięczny		81 7/8
„ Londyn 3 „		624 3/8
„ Paryż 2 „		81 1/6
„ Hamburg 2 „		151 1/8
„ Wieden 2 „		81 7/8
4% Listy Zastawne		70
4% „ Likwidacyjne.		56 7/8
4% Obligacje Skarbowe		69
5% Listy Zastawne Ruskie		83 1/8
5-ta Pożyczka Stieglitza		67 1/4
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		83 7/8
5% 1° „ Premiowe „ 1864		117 1/4
5% 2° „ „ 1866		115 1/2
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz. . . .		92
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej . .		56 3/4
„ „ „ „ Terespolskiej .		86
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej . .		—
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		83 1/4
„ „ „ Terespolskiej		81 1/2
Żyto w miejscu		45 3/4
„ na dostawę		44 7/8
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 20
„ Paryż		49 20
„ Hamburg		91 60
Akcje Banku Kredytowego		290 50
„ „ Anglo-Austr.		364 70
Pożyczka Narodowa		71 40
Lombardy		245 70
Losy z roku 1860		97 80
„ „ 1864		120 25
Z PARYŻA.		
Renta 3%		74 20
Renta Włoska		55 90
Akcje Kredytu Ruchomego		265 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93 7/16

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *35. Pisarz Sądu Pokoju w Mińsku.*

Z powodu nastąpionej, w m. Lipcu 1852 r. śmierci Bajli Hindy 2-ch imion Rothbardt, współwłaścicielki sumy rs. 150 bez procentu na nieruchomości Nr. 145 z m. Kałuszyna, w dziale IV pod Nr. 3 wykazu hypotecznego ubezpieczonej toczy się postępowanie spadkowe, termin do regulacji którego na dzień 19 Czerwca (1 Lipca) 1870 r. w Kancelarji mej wyznaczam.

Mińsk d. 11 (23) Grudnia 1869 r.
B. Miaskowski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2095. Sąd Pokoju w Olkuszu Wydział Hypoteczny

Z powodu wniesionego żądania przez Joachima Sielcer wywołania do nowej regulacji nieruchomości jako to:

W mieście Modrzejowie domu parterowego drewnianego z oficyną murowaną również parterową na placu nabytym na podstawie Najwyższego Ukazu o uwłaszczeniu miast, przestrzeni ogólnej prętów 35 położonego przy ulicy Rzecznej pod Nr. pol. 17 tabeli likwidacyjnej 5, w granicach od południa, przy tejże ulicy Rzecznej, od zachodu przy ulicy stanowiącej przejazd rynku do rzeki, od północy przy pustym miejskim placu, od wschodu przy ogrodzie samegoż regulującego się Joachima Sielcer.

Zawiadamia osoby interesowane że termin do regulacji tej na d. 15 (27) Czerwca 1870 r. godzinę 10 rano wyznaczonym zostanie, zechcą więc w takowym same osobiście lub przez pełnomocników prawnie upoważnionych stawić się, i pretensje jakieby do nieruchomości tej mieć sądziły zadyktowawszy legalnemi dowodami wesprzeć.

Zarazem je osrtzega że wszelkie opóźnienie miałyby dla nich skutek prekluzji art. 154 i 160 prawa hyptecznego z r. 1818 zagrożonej.

Decyzja jaka w tej mierze zapadnie ogłoszoną zostanie w d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1870 r.

Olkusz d. 6 (18) Marca 1870 r.
Podsędek, w. z. Kossowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D 882. Bank Polsk.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego protokółu dnia 21 Grudnia 1869 r. Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, Bank Polski został upoważniony ogłosić.

Że ostateczny termin do przyjmowania w Kasie Banku kuponów od dawnych 5% obligówskarbowych na dzień 1 (13) Września r. b. oznaczony został.

W skutku tego Bank wymianę tychże kuponów na gotowiznę uskuteczniać będzic codziennie w swojej kasie w godzineh zwyczajnych, wyjąwszy dni niedzielnych i świątecznych.

Po upływie terminu 1 (13) Września r. b. kupony o jakich mowa, za niemające żadnej wartości uważane będą.

Warszawa d. 23 Stycznia 1870 r.
Vice-Prezes
Rzeczywiststy Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji
Radca Dworu, J. Makulec.

N. D. 1903. Bank Polski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 15 (27) Kwietnia r. b. i następnych od godziny 11 z rana odbywać się będzie w składach Bankowych przy ulicy Nowogrodzkiej, licytacja na sprzedaż wełny i innych towarów w Banku zastawionych, a w właściwym czasie niewykupionych.

Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe pieniądze, zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1870 r.
Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji,
Radca Dworu, J. Makulec.

N. D. *1535. Wydział Górnictwa w Królestwie Polskiem.*

Podaje do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu, z dnia 29 Czerwca 1869 r. Nr. 519, odbywać się będą licytacje przez deklaracje opieczętowane in plus w Zarządzie Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie w Królestwie Polskiem Gubernji Petrokowskiej w dniach 23, 24 i 26 Marca (4, 5 i 7 Kwietnia) r. b. 1870 i w Zarządzie Górniczym Okręgu Wschodniego w Suchedniowie w Królestwie Polskiem, Gubernji Kieleckiej, w dniach: 27, 30 i 31 Marca (8, 11 i 12 Kwietnia) r. b. 1870. Każdego dnia o godzinie 11 z rana na sprzedaż żelaza i innych wyrobów w Okręgu Zachodnim w partjach nie mniejszych od 200 pudów z wyjątkiem wszelkich wyrobów Zakładów Oddziału Panki, które będą sprzedawane w partjach wartości nie mniej szej od 500 rubli w Okręgu zaś Wschodnim w partjach różnej wielkości i od cen oznaczonych, w dołączonych do warunków licytacyjnych wykazach.

Życzący sobie ubiegać się na licytacji o kupno tych wyrobów wymienionych po szczególe w wykazach do warunków dołączonych, obowiązani są najpóźniej w dniu i o godzinie do rozpoczęcia licytacji oznaczonej, złożyć deklaracją w ruskim lub polskim języku oddzielną na każdy gatunek wyrobów Zakładów Dąbrowa i Sławków, w deklaracjach na kupno wyrobów Zakładów Oddziału Panki można wskazać kilka gatunków, na kupno zaś wyrobów Okręgu Wschodniego oddzielną deklaracją dołączyć do tychże deklaracji vadium gotowizną, listami likwidacyjnemi lub innemi papierami publicznemi Cesarstwa i Królestwa, lub też listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego po cenie ich imiennej w sumie wyrównywającej $1/_{10}$ części sumy na precium oznaczonej za tę wystawioną na sprzedażpartją, którą kupić zamierzają.

Wspomnione papiery publiczne i kredytowe powinny być z należącemi do nich kuponami bieżącemi.

Na koszta ogłoszeń należy składać gotowizną kwoty wyrównywające $1/_2$ procentowi sum wskazanych w dołączonych do warunków wykazach, od których mają się licytacje rozpocząć.

Deklaracje, do których nie będą dołączone wyżej wskazane vadia i gotowizna na koszta ogłoszeń, skrobane i z zastrzeżeniami uznane będą za nieważne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 19 Lutego r. b. Nr. 361, podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się kupić pudów N. lub sztuk N. lub też partją wyrobów NN. z Magazynu tego a tego, z postąpieniem na cenach jako precium oznaczonych procent N. N. wyraźnie . . . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, które są mi wiadome.

Przy tem dołączam:

a) Na vadium rs. . . . . wyraźnie rubli . . . .

b) Na koszta ogłoszeń kwotę taką a taką wyraźnie . . . .

W razie nieutrzymania się na licytacji kwoty rzeczone sam odbiorę, albo za pośrednictwem upoważnionego.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji pocztowej N., a jeżeli w Warszawie lub innem znaczniejszem mieście, w takim razie wskazać ulicę i numer domu.

Pisałem w N. dnia . . . miesiąca . . . . roku 1870.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Każda deklaracja pisaną być winna na stemplu ceny kop. 30 zapieczętowana lakiem i zaadresowana „do Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu N. w N. Gubernji deklaracja na kupno żelaza, wyrobów albo naczyń kuchennych wystawionych na sprzedaż takiego to dnia miesiąca i roku, oraz złożona przed godziną 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym w sali posiedzeń właściwego Zarządu Górniczego.

Inne warunki przejrzeć można codziennie z wyłączeniem świąt i dni galowych w biurach Wydziału Górnictwa w Warszawie i Zarządów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie Gubernji Petrokowskiej oraz Wćchodniego w Suchedniowie Gubernji Kieleckie. Przytem podaje się do wiadomości powszechnej, że jednocześnie z ogłoszeniem licytacji siniejszej sprzedaż wyroqów Zakładów Okręgów Zachodniego i Wschodniego została w zupełności wstrzymaną do następnej licytacji, odbyć się mającej w miesiącu Czerwcu 1870 r.

Warszawa dnia 19 Lutego 1870 roku.
Za Zarządzającego Departamentem, Radwan.
Naczelnik Oddziału, Kozarski.
2 3 Dyrektor Kancelarji, Brygiewicz.

N. D. 1863. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 30 Марта (11 Апрѣля) сего года, въ 12 часовъ дня, произведены будутъ, въ присутствіи сего Управленія, въ домѣ на Варецкой площади, торги за о печатанными объявленіями на переплетныя работы для Управленія Западнаго Почтоваго Округа и Варшавскаго Почтамта, на время съ 1 (13) Апрѣля 1870 по 1 (13) Января 1871 года, согласно торговымъ условіямъ, которыя могутъ быть разсматриваемы у Начальника Канцеляріи сего Управленія въ урочные часы.

Къ торгамъ будутъ допущены только переплетчіе мастера, имѣющіе переплетчія заведенія, а также владѣльцы рукодѣльно промышленныхъ заведеній, въ коихъ производятся переплетчія работы, о чемъ они должны представить надлежащіе документы.

Къ объявленію слѣдуетъ приложить залогъ въ количествѣ 150 руб. сер. наличными деньгами.

Г. Варшава, 3 Марта 1870 года.
Начальникъ Округа, Фрейгангъ.
1—3 Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N. D. *2176. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: 7 kubków (kieliszków) srebrnych, w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 1800 przy ulicy Nowiniarskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1870 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 2175. Rejent Kancelarji Zemiańskiej Gubernji Warszawskiej.

Na żądanie pełnoletnich współsukcesorek, tudzież opieki nieletniej współsukcesorki po Róży z Mrozowskich Olszewskiej wdowie, na zasadzie uchwały rady familijnej w d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 r w Sądzie Pokoju Wydziału III w Warszawie nastąpionej, oraz z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie z d 3 (15) Marca 1870 r do Nr. 2890 udzielonego, ruchomości do spadku po tejże Róży z Mrozowskich Olszewskiej pozostałego należące, jako to: garnitur mebli machoniowych. inne meble jesionowe. lustra, obrazy olejne znakomitego pędzla, pejzaże, suknie, bielizna, pościel, szkło kredensowe, samowary, miedź kuchenna, broszka z brylantami i inne kosztowności sprzedane zostaną przez licytację publiczną tu w Warszawie w domu pod Nr. 1493 przy ulicy Chmielnej i Zgoda, w d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1870 r. o godzinie 3 po południu przed podpisanym Rejentem rozpocząć się mającą.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1870 r.
Józef Zbikowski.

N. D. 2170. Prawnie zajęte objekta, jako to: meble machoniowe, jesionowe, fortepian, zegary, lustra, żyrandole. miedź kuchenna, garderoba. bielizna, utensylja splepowe, korty, sukna, flanele i t. p. w dniu 19 (31) Marca r b. o godz. 10 rano za Żelazną bramą, w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) r b o godz. 11 rano na placu Końskim w Pradze i w dniu 23 (4) t. m. o godz. 10 rano na placu Krasińskim, a o 11 na Grzybowie w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. *Karwowski*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 1785. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bileta Lombardowe** wydane za N-rami. 27692 na rs. 30, 37451 na rs. 5, 37410 na rs. 6, 37688 na rs. 6, 32612 na rsr. 32, 32696 na rsr 37, 23974 na rsr. 7, i 22472 na rs. 24 przypadkowo zaginęły.

Wzywa więc posiadacza, izby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 28 Marca roku 1870, to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie nazwisko, której osobie napisane w księgach Dyrekcji.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 2183. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych jako to:

1. Dobra Obrąb lit. A. w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,690.
2. Dobra Radonice, w Powiecie Grodziskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 17,360.
3. Dobra Wierzbinek, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,385.
4. Dobra Konarzewo, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 15,180.
5. Dobra Mielżynek, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,720
6. Dobra Stradzew, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,290.
7. Dobra Połowa Sosnówki Holendrów, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,050.
8. Dobra Wola Adamowa, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 17,330.
9. Dobra Kącin, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,800.
10. Dobra Dalików, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 23,590.
11. Dobra Kaszewo Kościelne, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 5.000
12. Dobra Żabikowo, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7.120.
13. Dobra Pawłowice, wPowiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,880.
14. Dobra Wilków, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 28,640.
15. Dobra Skibice, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,400.
16. Dobra Żelazna, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 20,160.
17. Dobra Lugowa Wola, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr, 11,380.
18. Dobra Bików v. Biejków, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,190.
19. Dobra Teresów, w Powiecie Gostyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,940.
20. Dobra Świętochów, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,770.
21. Dobra Pawlikowice Małe, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,800.
22. Dobra Brachowice, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,600.
23. Dobra Janowice, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,960.
24. Dobra Glinnik v. Glinek, w Powiecie Łowickim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,830.
25. Dobra Ossowiec, w Powiecie Grodziskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 27,000.
26. Dobra Czernik, w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 42,080.
27. Dobra Jurki, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 26,590.
28. Dobra Zglinna Mała D, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3080.
29. Dobra Boguszyce, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,705.
30. Dobra Zglinna Wielka, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,970.
31. Dobra Daszew, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,030.
32. Dobra Grabie, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,920.
33. Dobra Oraczew, w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,320.
34. Dobra Falszewo, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 10,300.
35. Dobra Turowa Wola A, B, C, D. w Powiecie Skierniewickim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,020.
36. Dobra Łubiec, w Powiecie Grodziskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 17,300.
37. Dobra Przykory, w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,090
38. Dobra Wichrowłce, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 20,565.
39. Dobra Sieroczki w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 21,620.
40. Dobra Łowkowice, wPowiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 21,380.
41. Dobra Żakowice, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,070.
42. Dobra Sykuły, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 9,660.
43. Dobra Kazonie, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,430.
44. Dobra Sokołowo-Markowo, w Powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 38,650.
45. Dobra Korzeszynek, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,850.
46. Dobra Lubraniec, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 57 250.
47. Dobra Świniary A. B., w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,290.
48. Dobra Boża Wola, w Powiecie Grodziskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 19.880.
49. Dobra Stara Wieś i Gościny Wielkie, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 13,680.
50. Dobra Drwalewo i Lasopole, w Powiecie Górno-Kalwaryjskim zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs 31,420.
51. Dobra Gołyń A. B., w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,180.
52. Dobra Zabłocie A. B., w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożycką wynosi rsr 6,680.
53. Dobra Paprotnia, w Powiecie Rawckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 20 980.
54. Dobra Wola Prosperowa, w Powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 6,000.
55. Dobra Warpensy, w Powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 36.240
56. Dobra Kłopoczyn, w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 21,200.
57. Dobra Dziewczopólka, w Powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,400.
58. Dobra Jasiennica, w Powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,160
59. Dobra Janowice i Krzyszkowice, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 20,960.
60. Dobra Kwaśnianka A, w Powiecie Węgrowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,320.
61. Dobra Spólnik, w Powiecie Radziejowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr 4,245.
62. Dobra Leśnice Wielkie i Małe, w Powiecie Gostyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,440.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, rozstrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o Pisarza, Słowikowski.

N. D. *961. Плоцкій Уголовный Судъ.*

На основаніи Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года и Постановленія б. Совѣта Управленія Царства Польскаго отъ 16 (28) Октября 1856 г. вызываетъ:

1. Янкеля Встенгу 52 лѣтъ отъ роду, сына Ицка и Гуты Встенговъ.
2. Беніямина Едвабинскаго 55 лѣтъ отъ роду, бѣжавшихъ изъ города Ломжи, оставившихъ жены и дѣтей.
3. Нафтулю Герша Ватенберга 36 лѣтъ отъ роду, мелочнаго торговца, изъ селенія Говорово Остроленскаго Уѣзда, бѣжавшихъ за границу въ 1865 г.
4. Антона Борковскаго 52 лѣтъ отъ роду, локея, бѣжавшаго въ 1853 г. изъ деревни Немиры Остроленскаго Уѣзда.
5. Илью Вольфа Альгазу 32 лѣтъ отъ роду изъ города Пренъ бѣжавшаго за границу въ 1866 г. нынѣ находящагося въ г. Кольмарѣ въ Швеціи.
6. Баилу Лейбову Ныркевичевую или Нырковскую 32 лѣтъ отъ роду изъ города Сувалокъ бѣжавшую за границу въ 1864 г.
7. Владислава Вржесневскаго 38 лѣтъ отъ роду изъ города Щучина бѣжавшаго за границу и отъ 1857 г., пребывающаго въ Франціи.
8. Эстеру Хаю Висьню 27 лѣтъ отъ роду, дочь Абрама и Бейли Висьневъ.
9. Хану Висьню 22 лѣтъ отъ роду, дочь Абрама и Бейли Висьневъ, изъ города Плоцка въ 1859 г. бѣжавшихъ за границу.

Всѣхъ поименованныхъ недозволено оставившихъ отечество и нынѣ безвестно отсутствующихъ приглашаетъ находящихся въ Европѣ, въ продолженіи 6 мѣсяцевъ, находящихся же въ другихъ частяхъ свѣта въ продолженіи одного года, считая со дня припечатанія этого вызова въ газетахъ, возвратиться въ отечество и лично или посредствомъ полицейской власти о своей явкѣ увѣдомить Плоцкій Уголовный Судъ, или же въ этихъ промежуткахъ прислать въ оный Судъ оправданіе о причинахъ неявки по первоначальному объявленію Начальства, такъ какъ въ противномъ случаѣ въ силу 340 и 341 ст. Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ подвергнутся лишенію всѣхъ правъ и вѣчному изъ предѣловъ Государствъ изгнанію, и въ случаѣ самовольнаго потомъ возвращенія коль скоро состоявшійся объ нихъ приговоръ войдетъ въ законную силу ссылкѣ въ Сибирь на поселеніе.

*

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. oraz postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 16 (28) Października 1856 r., wzywa:

1. Jankiela Wstęgę lat 52, urodzonego z Jankiela i Guty Wstęgów.
2. Benjamina Jedwabińskiego lat 55, zbiegłych z miasta Łomży, pozostawiwszy żony i dzieci
3. Naftulę Hersza Watenberga lat 36, kramarza z osady Goworowo Powiatu Ostrołęckiego, zbiegłych w roku 1865.
4. Antoniego Borkowskiego lat 52, lokaja z wsi Niemiry Powiatu Ostrołęckiego w r. 1853 lub wcześniej zbiegłego.
5. Eljasza Wolfa Algazę lat 32 zbiegłego z miasta Pren w roku 1866, a obecnie przebywającego w mieście Kolmarze w Szwecji.
6. Bajlę Lejbową Nyrkiewiczową albo Nyrkowską lat 32, zbiegłą z miasta Suwałk w roku 1864.
7. Władysława Wrześniewskiego lat 38, zbiegłego z miasta Szczuczyna i od r. 1857 przebywającego we Francji.
8. Esterę Chaję Wiśnię lat 27, córkę Abrama i Bejli Wiśniow.
9. Chanę Wiśnię lat 22, córkę tychże, zbiegłych z Płocka w roku 1859, jako samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicą przebywających, tych którzy mogą się znajdować w Europie w przeciągu 6 miesięcy, a tych którzy mogą przebywać w innych częściach świata w ciągu roku jednego od daty zamieszczenia niniejszego wezwania w pismach publicznych do kraju wrócili i osobiście lub przez Władze policyjne o powrocie swym Sąd Kryminalny w Płocku zawiadomili, albo też ażeby w przeciągu tegoż czasu, usprawiedliwienie powodu niepowrócenia dtąd do kraju na pierwsze wezwanie Władze tuejszych przez pisma publiczne Sądowi nadesłali, gdyż w razie przeciwnym, na mocy art. 340 i 341 K. K. Gł. i Popr. skarani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne wygnanie, w razie samowolnego następnie powrotu jak wyrok przeciwko nim zapaść mający, stanie się prawomocnym na osiedlenie w Syberji zostaną zesłami.

Г. Плоцкъ, Декабря 11 (23) д. 1869 г.
Председатель, Статскій Совѣтникъ, Орловскій.
Подписарь, Скупенскій.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 1972. *Петроковское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Присутствіи сего Правленія, будутъ произв дится 30 Марта (11 Апрѣля) сего года публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ постройки и починки колодцевъ въ г. Томашовѣ начиная (in minus) съ суммы 2,370 руб. $28^1/_2$ коп.

Желающіе торговаться, должны до 12 часовъ дня вышепрописаннаго числа, представить въ Присутствіи заявленіе составленное по ниже изложенной формѣ, на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства и написанное четко безъ поправокъ и подчистокъ, съ приложеніемъ квитанціи Казначейства на внесенный временный залогъ въ количествѣ 237 руб. наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ узаконеній.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на подрядъ постройки и починки колодцевъ въ г. Томашовѣ.“

Подробныя торговыя условія и смѣта могутъ быть пересмотрѣны въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Правленія симъ объявляю, что подрядъ постройки и починки колодцевъ въ г. Томашовѣ, исчисленный по смѣтѣ въ 2,370 руб. $28^1/_2$ коп. обязуюсь взять за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ къ сему подряду изложеннымъ. Квитанцію Казначейства N. на представленный временный залогъ въ количесвѣ руб. у сего прилагаю.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писать въ N. числа и мѣсяца N. 1870 г.

(подписать четко или и фамилію).

г. Петроковъ 3 (15) Марта 1870 г.
1—3 Совѣтникъ, Лидицкій.

N. D. 2157. *Калишская Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 22 Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи ея будутъ производиться изустные публичные торги на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ Кленовскаго Лѣсничества отведенныхъ на 1869 годъ въ дачахъ Грабоставъ, Блота, Богусъ, Лелива, Смокъ и Шинкелевъ, оцѣненнаго въ 1,552 р. с. 88 к.

Желающіе могутъ присылать по почтѣ запечатанныя объявленія, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Участвующія же въ торгахъ на покупку вышеозначеннаго лѣса обязаны представить залоги равняющіеся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы, отъ которой начаты будутъ торги.

Подробныя условія продажи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Калишской Казенной Палаты, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Калишъ, 11 Марта 1870 года.
1—3 за Управляющаго Палатою, (......).

N. D. 2158. *Калишская Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 24 Апрѣля въ 12 часовъ утра въ присутствіи ея будутъ производиться изустные публичные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ 1869 года, въ дачахъ Рыбка, Частары, Будзяки, Богуславице, Врублевъ и Камень Велюнскаго Лѣсничества оцѣненнаго въ 3,274 р. с. $10^1/_4$ коп.

Желающіе могутъ присылать по почтѣ запечатанныя объявленія, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Участвующія же въ торгахъ на покупку вышеозначеннаго лѣса обязаны представить залоги равняющіеся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы, отъ которой начаты будутъ торги.

Подробныя условія продажи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Калишской Казенной Палаты, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Калишъ, Марта 10 дня 1870 года.
1—3 за Управляющаго Палатою, (......).

N. D. 1964. Радомская Казенная Палата.

Объявляетъ, что 30 (11 Апрѣля) с. г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться въ присутствіи сей Палаты изустные торги (in plus) на отдачу въ 12 лѣтнее арендное содержаніе съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по тоже число 1881 г. пропинаціи на крестьянскихъ земляхъ въ деревняхъ: Стараховице, Марцинковъ, Дзюрковъ, Кучевъ, Руда, Броды, Михаловъ, Волія Кржижовая, Венгліовъ, а также водяной мельницы въ деревнѣ Марцинковъ, съ корчемными огородами въ означенныхъ деревняхъ, экономіи Надкаменна Илжецкаго Уѣзда, отъ суммы 1,125 р. на общихъ контрактныхъ усло-

вiяхъ для аренды казенныхъ оброчныхъ статей.

Желающiе участвовать въ торгахъ этихъ должны явиться въ означенный срокъ въ Казенную Палату и представить предварительный залогъ (vadium), равняющiйся $^1/_4$ части суммы назначенной къ торгамъ, и равно доказать права свои на участiе въ торгахъ, посвидѣтельствованiемъ Уѣзднаго Начальника, согласно постановланiю Намѣстника Царства Польскаго отъ 24 Января 1828 г.

Удержавшiйся на торговъ, долженъ принять статью эту съ послѣдствiями, какiя окажутся отъ устроенной надъ нею администрацiи, съ 19 Iюня (1 Iюля) 1869 г. по день отдачи оной въ новое арендное содержанiе, о чемъ каждому желающему слѣдуетъ удостовѣриться на мѣстѣ.

Подробныя же условiя сей аренды контракты, могутъ разсматривать ежедневно въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Радомской Казенной Палаты, за исключенiемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Радомъ, Марта 4 дня 1870 года.

2—3 Управляющiй, Петровъ.

N. D. 1965. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствiи ея 30 Марта (11 Апрѣля) сего года, въ 11 часовъ утра будутъ производиться изустные торги не продажу въ Прженборскомъ Лѣсничествѣ изъ лѣсосѣки 1870 г. N. 27, дачи Пленсковице, стрываго и дворянаго лѣса оцѣненнаго въ 558 руб. $75^1/_2$ коп.

Желающiе участвоварь въ сихъ торгахъ должны представить залоги равняющiеся 10% торговой суммы.

Радом, Марта 4 д. 1870 г.

Управляющiй, Н. Петровъ.

N. D. *2160. Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что 31 Марта (12 Апрѣля) сего 1870 г. будутъ производиться въ сей Палатѣ изустные торги на отдачу въ 12-лѣтнѣе арендное содержанiе съ 20 Мая (1 Iюня) 1869 г. по тоже число 1881 года.

1. Пропинацiи въ посадѣ Солецъ и на крестьянскихъ земляхъ имѣнiя Солецъ, Илжецкаго Уѣзда, именно въ селенiяхъ: Садковице, Дзюрковъ, Воля Солецкая и колонiяхъ: Ступинъ-Надвислянскiй и Струга, вмѣстѣ съ порченными усадьбами и для фабрыканта гонтовъ отъ годовой арендной суммы 1,089 руб 25 коп.

Переправы чрезъ рѣку Вислу и двухъ усадьбъ для перевозчиковъ въ томъ же имѣнiи, отъ суммы 248 р. 84 коп.

Желающiе участвовать въ торгахъ этихъ должны явиться въ назначенный срокъ въ Казенную Палату и представить предварительный залогъ равняющiйся $^1/_4$ части суммы опредѣленной къ торгамъ, а равно квалификацiонное свидѣтельство, требуемое постановленiемъ Намѣстника въ Царствѣ отъ 24 Января 1818 г.

Къ сему Казенная Палата присовокупляетъ: а) что удержавшiйся на торгахъ долженъ принянь отдаваемыя въ аренду статьи въ такомъ видѣ въ какомъ онѣ нынѣ находятся, съ послѣдствiями какiя окажутся отъ устроенной надъ ними администрацiи съ 29 Мая (1 Iюня) 1869 г. по день отдачи статьи этихъ въ новое арендное содержанiе и б) что въ случаѣ изданiя новаго устава или положенiя о пропинацiи, казна въ правѣ во всякое время прекратить дѣйствiе контракта безъ особаго о томъ предваренiя съемщика.

О состоянiи выше означенныхъ статей и о вырученномъ съ нихъ администрацiею доходѣ, контрагенты могутъ удостовѣриться на мѣстѣ; подробныя же условiя сей аренды разсматривать ежедневно въ Отдѣленiи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, за исключенiемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Марта 12 дня 1870 года.

Управляющiй, Петровъ.

1—2 Асесоръ, Вышковскiй.

N. D. 2008. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 z rana punktualnie, rozpocznie się w sali licytacyjnej Magistratu licytacja głośna in plus, na wydzierżawienie po szczególe 17 miejsc na placach warszawskich i przedmieścia Pragi położonych, służyć majączch pod namioty płócienne rozbierane, do sprzedaży wody sodowej, przez czas lata i jesiesi r. b.

Licytacja pomienionych miejsc rozpocznie się:

1. Na placu Krasińskim przy pałacu Senatu, od rs. 40.

2. Na placu przy ulicy Nowowiniarskiej, przy budce policyjnej, od rs. 17 kop. 70.

3. Na placu przy ulicy Chłodnej przy kościele S-go Karola Boromeusza, od rs. 7.

4. Przy ulicy Skórzanej za Żelazną-Bramą od rs. 24 kop. 50.

5. Na placu Grzybowskim przy kościele WW. Swiętych, od rs. 7 k. 60.

6 Na placu przy pomniku Kopernika od rs. 10 k. 75.

7 Na placu S-go Aleksandra w bliskości przystani omnibusowej od rs. 12.

8. W Alei Ujazdowskiej przy ogrodzie botanicznym, od rs 7 k. 10.

9. Na placu przy ulicy Dzikiej przy koszarach Wołyńskich, od rs. 7.

10. Na Wojennym placu przy ulicy Pokornej, od rs. 7

11. Przy ulicy Dzikiej w bliskości Wojennego placu, od rs. 7.

12. W rynku Starego-Miasta na rogu ulicy S to Jańskiej. od rs. 32 k 50.

13. W rynku Nowego-Miasta w bliskości placu targowego od rs. 7.

14. Przy ulicy Bielańskiej obok studni wodociągowej od rs. 30.

15. Na placu obok pałacu b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, przy studni wodociągowej, od rs 32.

16. Na rogu ulicy Królewskiej i Granicznej, od rs. 29 k. 70.

17. Przy ulicy Panieńskiej na Pradze, obok posesji Nr. 415E. od rs. 7.

Mający zamiar ubiegania się o pomienione dzierżawy, mają się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z vadium wyrównywającem całej opłacie dzierżawnej jednego namiotu, i na koszta ogłoszenia rs. 1, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone zostaną, utrzymujący się zaś przy takowej, obowiązany będzie zaraz złożone vadium dokompletować na należność dzierżawną do wysokości postąpionej sumy.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych i uroczystości dworskich.

Warszawa d. 6 (18) Marca 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski.

2 3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki

N. D. 2156. *Турекскiй Уѣздный Начальникъ.*

На основанiи Указа Калишскаго Губернскаго Правленiя, отъ 24 Февраля с. г. за № 1047, Турекское Уѣздное Управленiе объявляетъ, что 16 (28) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Уѣздномъ Управленiи торги посредствомъ запечатанныхъ заявленiи, а именно:

а) На постройку Ловичско-Пыздрской шоссейной 2-го разряда дороги отъ суммы 8,993 руб. $83^1/_2$ коп. сер.

б) На ремонтировку Сѣрадзко-Турекскаго тракта, отъ суммы 554 руб. 69 коп.

в) На ремонтировку Ловичско-Пыздрскаго тракта, отъ суммы 865 р. 3 коп. и

г) На ремонтировку Ласко-Влоцлавскаго тракта, отъ суммы 234 руб. 50 коп.

Желающiе приступить къ этимъ торгамъ должны представить свои заявленiя въ означенномъ для торговъ срокѣ, написанныя четко безъ поправокъ, по ниже указанной формѣ, и независимо сего приложить казначейскiя квитанцiи на представленый залогъ въ $^1/_{10}$ части согласно смѣтныхъ суммъ, а также свидѣтельства о состоятельности и совершеннолѣтiи. Подрядъ можетъ быть взятъ отдѣльно на постройку и отдѣльно на ремонтировку каждой дороги, или же на то и другое вмѣстѣ. Торговыя условiя вмѣстѣ со смѣтами могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ Уѣздномъ Управленiи въ служебное время.

Форма заявленiя.

Согласно опубликованiя Турекскаго Уѣзднаго Управленiя отъ N., симъ заявляю, что я намѣренъ принять на себя подрядъ постройки Ловичско-Пыздрской шоссейной 2 разряда дороги за сумму N. (прописью) и ремонтировку шоссейныхъ 2 разряда дорогъ, а именно: Ловичско-Пыздрской за сумму N. Сѣрадзко-Турекской за сумму N. и Ласко-Влоцлавской за сумму N., подвергаясь точному исполненiю торговыхъ условiй хорошо мнѣ извѣстнымъ, квитанцiю кассы N. на представленный залогъ въ количествѣ N., какъ равно свидѣтельство Полицiи прилагаю. Постоянное мое жительство въ N., городъ N. 1870 г.

Г. Турекъ, 12 Марта 1870 года.

1—3 Уѣздный Начальникъ, (......

N. D. 1819. *Мѣховское Уѣздное Управленiе.*

Симъ объявляетъ, для всеобщаго свѣдѣнiя, что для пополненiя числящихся на имѣнiи Яздовице принадлежащемъ помѣщику Любовецкому, а состоящемъ въ Гминѣ Нѣшковъ Мѣховскаго Уѣзда вблизи города Дзялошице, недоимокъ казенныхъ податей и срочныхъ платежей Банковой ссуды, имѣнiе это на основанiи Указа Кѣлецкаго Губернскаго Правленiя отъ 13 Мая 1869 г. за № 1724 будетъ отдано въ 3-лѣтнѣе начиная съ 12 (24) Iюня сего 1870 г. арендное содержанiе съ публичныхъ гласныхъ торговъ имѣющихъ произвестись въ присутствiи Мѣховскаго Уѣзднаго Управленiя 24 Марта (5 Апрѣля) сего 1870 г., отъ суммы годичнаго чинша 1,000 руб. сер. въ томъ числѣ подати и сборы; желающiе участвовать въ означенныхъ торгахъ обязаны представить залогъ равняющiйся $^1/_4$ части торговой суммы, прочiя же условiя назначенныя для поясненныхъ торговъ и болѣе подробныя свѣдѣнiя, могутъ быть пересмотрѣны въ Мѣховскомъ Уѣздномъ Управленiи во всякое время, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Мѣховъ, 25 Февраля 1870 года.

Мѣховскiй Уѣздный Начальникъ,

3—2 Подполковникъ, (......).

N. D. 2087. Rada Opiekuńcza Szczegółowa Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 19 (31) Marca r. bieżącego o godzinie 12 rano w szpitalu Dzieciątka Jezus przed delegowanemi członkami Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych i Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Szpitala, odbędzie się licytacja in minus od cen na praetium oznaczonych przez deklaracje opieczętowane, a potem głośna na dostawę dla rzeczonego szpitala od daty licytacji do d. 1 (13) Stycznia 1871 roku:

Cukru, wina węgierskiego, towarów kolonjalnych, drożdży suchych, płótna białegogrubszego szerszego, merynosu, sukna niebieskiego i szaraczkowego, kolderek wełnianychszlatroków sukiennych, pijawek ludzkich.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium oraz wysokość vadium przy każdej po szczegółowo dostawie oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych w Kancelarji szpitala przejrzanemi być mogą.

Deklaracje według poniższego wzoru spisane wraz z dowodami na wniesione vadium do Kasy szpitalnej, winne być w dniu do licytacji wyznaczonem najpóźniej do godziny 11 rano, składane na ręce Członka zawiadującego częścią nadzorczą lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, poprawiane, przekreślane, nie podpisane, lub oznaczeniem miejsca zamieszkania licytanta nie opatrzone, przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegłowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezuz w Warszawie dnia . . . miesiąca . . . roku bieżącego podpisany deklaruję niniejszem, iż obowiązuję się przez czas od dnia licytacji do dnia 1 (13) Stycznia 1871 roku dostawiać wspomnionemu szpitalowi (tu wymienić rodzaj dostawy i po jakiej cenie literami).

Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję. Kwit na złożone vadium w Kasie Szpitala dołączam. Stałe moje zamieszkanie w Warszawie dnia . . . miesiąca . . . . 1870 r.

(podpisać imie i nazwisko).

Warszawa dnia 10 (22) Marca 1870 roku.

Przezydujący, w z. Rogoziński.

Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. 2169. Rejent Kancelarji Okręgu i miasta Warszawy.

Ruchomości pozostałe po niegdy Mikołaju Chitrowo pomocniku Dyrektora Poczt, jako to: meble, lanszafty, garderoba, bielizna, pościel i sprzęty kuchenne, na zasadzie upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego z d. 12 (24) Marca 1870 r Nr. 3246, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w d. 23 Marca (4 Kwietnia) i następnych roku bieżącego o godzinie 3 po południu, w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr. 421 w domu Poctamtu Warszawskiego przed podpisanym Rejentem odbyć się mającą.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.

Kanstanty Dąbkowski.

N. D. *2174. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Płocku.*

Podaje do wiadomości, iż dobra ziemskie Sumin, w Powiecie i Okręgu Sądowym Lipnowskim leżące, przez publiczną licytację w dniu 28 Kwietnia (10 Maja) r. b. o godzinie 3 z południa, przed Grzegorzem Eliaszewiczem Rejentem Kancelarji, w mieście Powiatowem Lipnie, wydzierżawione zostaną na lat trzy, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca roku bieżącego

Cena dzierżawna rozpocznie się od sumy rubli srebrem tysiąc dwieście.

Płock d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 r.

Teofil Slaski.

N. D. 2221. Podaje do publicznej wiadomości, że zajęte w drodze egzekucji sądowej dochody nieruchomości przy ulicy Chłodnej pod Nr. 896 położonej, w której jest ogród fruktowy i piekarnia należycie urządzona; wydzierżawione zostaną przez publiczną licytację na rok jeden poczynając od 1 Lipca 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1871 r.

Termin do odbycia tej licytacji oznaczonym został na dzień 20 Kwietnia (2 Maja) r. b. godzinę 11 z rana na gruncie rzeczonej nieruchomości przed podpisanym Komornikiem

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 400 za cały rok, lub takiej jaką pierwszy z licytantów poda. Cena zaś najwyższa postąpiona, natychmiast do rąk Komornika wypłaconą będzie.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszewie przy ulicy S-to Jerskiej, pod Nr. 1788 utrzymywanej.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.

A. *Gawryłow*, Komornik.

N. D. 1957. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Instytutu Oftalmicznego Książąt Lubomirskich w Warszawie.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. o godzinie 5 po południu w Kancelarji Instytutu Oftalmicznego mieszczącej się w domu tegoż Instytutu przy ulicy Smolnej pod Nr 4, odbędzie się licytacja (in minus) przez opieczętowane deklarację na splantowanie placu przy Instytucie Oftalmicznym i urządzenie zjazdu na ulicę Smolną.

Warunki licytacyjne i wykaz kosztów na rsr. 1,032 kop 64 obliczony, są do przejrzenia w pomienionej Kancelarji każdodziennie oprócz dni świątecznych od godziny 10 z rane do 6 po południu.

Warszawa d. 6 (18) Marca 1870 r.

Prezydujący, Lubomirski.

2—3 Członek Rady, J. Berthold.

N. D. 2171. Pisarz Trybunału Cywilnego, w Warszawie.

Stosownie do art 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Samuela Simonsohn kupca w Warszawie w domu pod Nr. 1800 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, w Warszawie pod Nr. 489*c* u Filipa Flamm, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,000 z procentem prawnym w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów od Ojzera Kruch właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1754 lit. *h* przy ulicy Marszałkowskiej położonej, w Warszawie pod Nr. 2923 zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęrą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr. 1754*h*, na gruncie emfiteutycznym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu IX, w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Ojzera Kruh należąca, w dzierżawnem posiadaniu za cenę rocznie rs. 450 Kiwy Szydłower od dnia 1 Lipca 1866 roku do tegoż dnia 1867 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 28577 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa o jednem piętrze blachą żelazną kryty, cztery kominy murowane mający.

2. Zabudowanie z drzewa deskami kryte, zajmujące stajnią i komórki.

3. Drwalnia z drzewa deskami kryta.

4. Kloaka z drzewa deskami kryta.

5. Zabudowanie w pruski mur w ogrodzie postawione, dachówką kryte, z przystawką z drzewa gontami krytą, o 1-ym kominie murowanym.

6. Oranżerja z drzewa deskami kryta, z kanałem murowanym.

7. Piwnica czyli parsk, balami cembrowana ziemią kryta.

8. Ogród częścią warzywny, a częścią fruktowy, w którym znajduje się skrzyń inspektowych 26, okien 108, drzew owocowych różnego rodzaju około sztuk 120, krzaki agrestowe, pożeczkowe i t. p., który znajduje się w posiadaniu dzierżawnem Szymona Dąbrowskiego na lat 3, poczynając od dnia 1 Kwietnia r. b. za opłatą roczną rs. 150 w 2-ch półrocznych ratach.

9. Podwórze niebrukowane, sztachetami od ogrodu odgrodzone.

10 Parkan z desek z bramą i furtkę.

11. Trzy parkany z drzewa w słupy.

12. Sztachety z łat rzniętych, podwórze od ogrodu oddzielające.

13. Kawałki parkanu z drzewa.

W nieruchomości tej jest 15-stu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego znajdują się lokale nie zajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Filipa Flam, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod N-rem 489*c* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Ludwika Mękarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 30 Listopada (2 Grudnia) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższe

nieruchomości dnia 9 (21) Grudnia 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Filip Flamm, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycz.) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycz.) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia dnia 4 (16) Września 1868 roku odbytym, nieruchomość powyższą nabył Palemon Sobczyński obywatel pod Nr. 495 w Warszawie zamieszkały wówczas przez Patrona, a obecnie Adwokata Juljana Czajkowskiego czyniący, za szacunek najwyżej postąpiony rub. sr. 8,000, który po złożeniu stosownej deklaracji art. 709 K. P. S. wymaganej, w akcie urzędowym daty 16 (28) Października 1869 r. oświadczył że nabycie to uskutecznił, za fundusze i na rzecz Augusta Wiedigier obywatela, w Warszawie pod Nr. 1440*a* zamieszkałego i na wydanie mu wyroku adjudykacyjnego zezwolił. Następnie August Wiediger rzeczoną nieruchomość sprzedał znowu Karolinie z Nowakowskich Rybińskiej, Józefa Rybińskiego obywatela małżonce i w jego asystencji czyniącej, w Warszawie pod Nrem 1691 zamieszkałej za rsr. 14,000. Wszakże wszyscy ci nabywcy jak to przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału daty 29 Grudnia 1869 roku (10 Stycznia 1870 roku) warunków licytacyjnych nie spełnili.

W takim więc położeniu Samson Simonsohn kupiec w Warszawie pod Nr. 2286*a* zamieszkały, wystawia na sprzedaż publiczną na niebezpieczeństwo pomienionych nabywców, w drodze relicytacji w mowie będącą, nieruchomość Nr. 1754 lit. *H*, w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej położoną.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 5,322 kop. $66\frac{2}{3}$, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku w terminie ostatecznego przysądzenia przez Palemona Sobczyńskiego postąpionego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbytą zostanie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I, dnia 11 (23) Marca 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyryguje Józefat Magnuski, Adwokat w Warszawie pod Nr. 523 zamieszkały, u którego wierzyciel Samson Simonsohn zamieszkanie prawne ma obrane.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1869/70 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniu 11 (23) Marca r. b. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem w tymże dniu wydanym, wyznaczył termin termin do drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia domu Nr. 1754 lit. *H*, w Warszawie na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 roku godzinę 10-tą z rana, w którym to terminie licytacja przygotowawcza wywołaną będzie od sumy rsr. 4,000, tymczasowo przez popierającego sprzedaż wierzyciela postąpionej, a w terminie ostatecznego przysądzenia, licytacja rozpoczętą zostanie od sumy rs. 5,322 kop. $66\frac{2}{3}$, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku na licytacji przez Palemona Sobczyńskiego postąpionego.

Warszawa dnia 12 (24) Marca 1870 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2166. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Wincentego Michalskiego, właściciela dóbr Uwieliny, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Grójcu, Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod № 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 4,350, z procentem 5% od dnia 1 Stycznia 1868 r. i kosztów od Judki Epstejn, właściciela dóbr Dobiesz z przyległościami, w Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym dnia 1 (13) Lutego 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Dobiesz, składające się z jednego kawała ziemi, to jest folwark Dobiesz i wsi tegoż nazwiska, w atrybucji Wójta gminy Kąty, parafji Sobików, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Grójcu, Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Judki Epstejn należące, i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie dóbr powyższych, są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa (dwór) gontami kryty, 3 kominy murowane mający.
2. Dom z drzewa gontami kryty, 2 kominy murowane mający, pod domem tym jest piwnica.
3. Przystawka z drzewa gontami kryta.
4. Kloaka z drzewa gontami kryta.
5. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, przeznaczone na wozownie i drwalnie.
6. Kurniki i drwalka z drzewa gontami kryte.
7. Kloaka z drzewa gontami kryta.
8. Chlewek z drzewa.
9. Kloaka z drzewa.
10. Studnia z pompą i korbą drewnianą.
11. Chlewek z drzewa słomą poszyty.
12. Zabudowanie (mielcuch) z drzewa deskami i gontami kryte.
13. Szopa z desek deskami kryta.
14. Studnia z pompą.
15. Gorzelnia (browar) z drzewa gontami kryta, z piwnicą czyli składem na wódkę, wewnątrz gorzelni znajduje się aparat Pistorjusza składający się z kotła miedzianego, 2-ch kotłów roboczych miedzianych i wygrzewacza jednego, rakety do gotowania wody i t. p.
16. Holendernia w większej części murowana, a w mniejszej z drzewa gontami kryta.
17. Obórka z drzewa gontami kryta.
18. Obora z drzewa gontami kryta.
19. Przystawka z drzewa gontami kryta.
20. Studnie balami cembrowane 2.
21. Spichrz murowany słomą poszyty.
22. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
23. Młocarnia na parę koni i sieczkarnia z manerzem na zewnątrz.
24. Stodoła z drzewa słomą, a w części gontami kryta.
25. Szopa słomą poszyta.
26. Zabudowanie z drzewa słomą poszyte, w którem mieści się obora i stajnia.
27. Parkany z drzewa.
28. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
29. Klombik na dziedzińcu barjerkami otoczony i drzewem obsadzony.
30. Ogród fruktowy i warzywny, w którym drzew owocowych około sztuk 66 i kilkanaście krzewów malin.
31. Pasieka 10 pni uli z pszczołami.
32. Ogród fruktowy i warzywny, w którym drzew około sztuk 30 owocowych.
33. Sadzawka nie zarybiona.

Zabudowania przez oficjalistów i służbę dworską zajmowane.

34. Dom ośmiorak z drzewa gontami kryty, 2 kominy murowane mający.
35. Dom sześciorak z bali z drzewa gontami kryty, a w części słomą poszyty, 2 kominy murowane mający.
36. Chlewiki z drzewa słomą poszyte.
37. Kuźnia z drzewa gontami kryta, z kominem murowanym.
38. Dom z drzewa ośmiorak gontami kryty, z 2 kominami murowanymi.
39. Chlewek z drzewa.
40. Dom czworak z drzewa gontami kryty, o 1 kominie murowanym.
41. Obórka z drzewa gontami kryta.
42. Chlewek z drzewa.
43. Piwnica z drzewa murowana gontami kryta.
44. Cegielnia na słupach gontami kryta.
45. Ogrodzenia około zabudowań z drzewa z żerdzi.

W dobrach tych są uwłaszczeni włościanie, po szczegóły w akcie zajęcia wymienieni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod № 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowowi Borowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcu, Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej, tamże w Grójcu zamieszkałemu i urzędującemu.
2. Karolowi Murawińskiemu, Wójtowi gminy Konty, tejże wsi Konty, w Okręgu i Powiecie Górno-Kalwaryjskim urzędującemu do którego gminy dobra Dobiesz należą, na ręce Parczewskiego pisarza gminy.

Obudwom dnia 23 Lutego (6 Marca) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr dnia 24 Lutego (7 Marca) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Maja 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1868 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie dnia 9 (21) Marca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r., termin do przygotowawczego tychże dóbr przysądzenia wyznaczył na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) t. r., w którym to dniu powyż rzeczone dobra Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotowawczo przysądzone zostały za sumę rs. 5,000, a następnie tenże Trybunał tymże samym wyrokiem termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na dzień 10 (22) Września 1868 r. Że z powodu sporów sprzedaż w dniu tym odbyć się nie mogła, przeto tenże Trybunał wyrokiem zapadłym dnia 5 (17) Listopada 1869 r., nowy termin do ostatecznego tychże dóbr przysądzenia, wyznaczył na dzień 10 (22) Grudnia t. r., lecz gdy i w tym dniu sprzedaż do skutku przyjść nie mogła, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 3 (15) Marca r. b., termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na dzień 14 (26) Kwietnia r. b., w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod № 549 posiedzenia swe odbywającego, w Wydziale I-ym o godzinie 10 z rana, powyż rzeczone dobra ostatecznie sprzedane zostaną.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 25,766, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku rewizją taksy przez biegłych sądowych wykrytego.

Warszawa dnia 14 (26) Marca 1870 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2168. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Józefa Kuryerów kupca w Warszawie pod Nr. 495 zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Karola Thieme Mecenasa w Warszawie, pod Nr. 471b zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 6,987 kop. 20 z procentem od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Justyna i Kamilji małżonków Wyszkowskich właścicieli nieruchomości Nr. 1631 lit. a w Warszawie w tejże nieruchomości zamieszkałych, a zamieszkanie prawne w mieście Radomiu obrane mających, protokułem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 12 (24) Lutego 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wspólnej pod Nr. 1631 lit. a w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym IX, Administracyjnym IX i X w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu do Skarbu Królestwa rs. 5 położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Justyna i Kamilji małżonków Wyszkowskich należąca przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 2,422 mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania.

1. Kamienica masiv murowana o piwnicach parterze i dwóch piętrach o trzech kominach murowanych nad dach domu blachą kryty wyprowadzonych.
2. Oficyna murowana o piwnicach, parterze i dwóch piętrach, dachówką kryta o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.
3. Oficyna murowana dachówką kryta o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.
4. Stajnie i wozownie drewniane, tekturą smołowcową kryte o dwóch wentylatorach murowanych.
5. Zabudowanie drewniane na komórki przeznaczone, tekturą smołowcową kryte o parterze i jednem piętrze.
6. Kloaki drewniane tekturą smołowcową kryte o czterech sedesach.
7. Komórki drewniane dachówką kryte.
8. Pompa drewniana z takąż korbą.
9. Podwórze w części kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej oprócz właścicieli i dwóch mieszkań próżnych zamieszkuje 16 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu niszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Karola Thieme Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 471b, zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono.

1. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Leopolda Wąsowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 15 (27) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 17 Lutego (1 Marca) 1869 r. zaś dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 7 (19) Maja 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Karol Thieme Obrońca przy Senacie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Warszawie.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w d. 7 (19) Maja, 21 Maja (2 Czerwca) i 4 (16) Czerwca 1869 r. trzech publikacji i terminu przygotowawczego przysądzenia w d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r., nieruchomości Nr. 1631a w Warszawie położonej, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 4 (16) Marca 1870 r. termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości wyznaczony został na dzień 27 Marca (8 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549. Licytacja zacznie się od sumy rs. 13,333 kop. 82 jako $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Vadium wymagane jest rs. 3,000.

Warszawa d. 7 (19) Marca 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2165. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Nathana Feldhusen komisanta, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, wyrokiem Trybunału tutejszego w dniu 16 (28) Listopada 1864 r. zapadłym, do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 399 w Pradze, w miejsce Henryka Cybulskiego subrogowanego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,250, z procentem 6% od dnia 1 Czerwca n. s. 1864 r. na rsr. 135 obliczonym i dalszym procentem, oraz kosztów od Berka i Fajgi z Taubwurtzlów małżonków Rubinsztejn, właścicieli nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 399 położonej, zaś w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 lit. *d*, zamieszkałych, protokułem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 7 (19) Sierpnia 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 399 przy ulicy Brukowej, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym XII, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, na gruncie czynszowym, z którego podług wykazu hypotecznego opłaca się do Kasy Ekonomicznej miasta Stołecznego Warszawy po rs. 5 kop. 68 rocznie, prawem własności do egzekwowanych dłużników Berka i Fajgi z Taubwurtzlów małżonków Rubinsztejn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Lewka Rubinsztejn na lat 2, czyli od dnia 1 Kwietnia 1865 r. za ogółową sumę rsr. 2,700 za kontraktem urzędowym przed Dziewulskim Rejentem w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) 1863 r. zawartym, zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy drewniany na podmurowaniu, w części deskami w kostkę szalowany, o parterze i 1 piętrze z facjatkami blachą kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Dom frontowy parterowy z facjatkami z drzewa w słupy postawiony, deskami na sztorc szalowany gontami kryty, 2 kominy murowane mający.
3. Brama pomiędzy powyższemi zabudowaniami dwuskrzydłowa na 2-ch słupach drewnianych w ziemę wkopanych.
4. Oficyna piętrowa z drzewa w słupy postawiona gontami kryta, deskami obita, 2 kominy murowane mająca.
5. Komórka z drzewa deskami kryta.
6. Komórki z drzewa gontami kryte.
7. Oficyna z drzewa w słupy postawiona, gontami kryta, 3 kominy murowane mająca, parterowa.
8. Dom z drzewa w słupy gontami kryty, 1 komin murowany mający.
9. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, 2 kominy murowane mające.
10. Komórki z drzewa gontami kryte.
11. Komorki z drzewa deskami kryte.
12. Parkan z desek w słupy z drzewa, z furtką okutą.
13. Parkan z drzewa w słupy takież, przy którym jest dół do wapno.
14. Podwórze niebrukowane, tylko chodni-

ki przy zabudowaniach ad 1 i 4 są z kamienia polnego.

Studnia balami cembrowana z pompą, rurą i wachadłem drewnianemi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Macieja Kwiatkowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 2 (14) Listopada 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości, w Warszawie dnia 10 (22) Listopada 1864 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długieł pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 11 (23) Stycznia 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Listop. (3 Grudnia) 1864 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1864 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 11 (23) Stycznia, 25 Stycznia (6 Lutego) i 8 (20) Lutego 1865 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości pod Nr. 399 w Pradze przy Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 8 (20) Lutego 1865 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 22 (3) Kwietnia 1865 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 3 000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $2/3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mającego.

Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski

W terminie powyższym nieruchomość pod Nr. 399 w Pradze położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi za sumę rs. 3,000. Trybunał wyrokiem daty 22 Marca (3 Kwietnia) 1865 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 6 (18) Września 1865 roku godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawskiej Gubernji w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $3/4$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1865 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy Nathan Feldhusen subhastacji nieruchomości Nr. 399 w Pradze położonej, zaniechał, zatem Julja Krajewska wdowa, obywatelka, w Warszawie pod Nr. 653/4 zamieszkała, zamieszkanie pzawne do całego postępowania u Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, i przez tegoż działająca, wydała pod dniem 22 Września (4 Października) 1865 roku za pośrednictwem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego nakaz subhastacyjny o sumę rs. 3,000 hypoteczną, z procentem 5% od dnia 3 Lutego 1865 r. przynależnym i protokułem Komornika dnia 12 (24) Listopada 1865 r. sporządzonym, dopełniła zajęcia nieruchomości pod Nr. 399 w Pradze położonej, a następnie Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r. zapadłym, upoważnił Krajewską do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 399 w Pradze położonej i termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 16 (28) Lutego 1866 roku godzinę 10 z rana wyznaczył, lecz z powodu sporów, takowy odbytym być nie mógł, dla tego Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 13 (25) Maja 1866 roku zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 16 (28) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana i takowy też odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549, a to na żądanie Julji Krajewskiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 12,373 kop. 69, jako $2/3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 16 (28) Maja 1866 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Dalej wystąpili wierzyciele hypoteczni, jako to: August Widiger sumy rs. 5,400, Izrael Przepiórka handlujący, sumy rsr. 1,000 z procentem, pierwszy pod Nr 1590*a*, drugi pod Nr. 2424 w Warszawie zamieszkali, zamieszkanie prawne u Teodora Łąckiego Adwokata, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, o upoważnienie ich do odbycia ostatecznego przysądzenia przez Krajewską ogłoszonego, gdyby ona takowego nie odbyła i Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem oczaym daty 12 (24) Czerwca 1866 r. między Krajewską, Wiedigerem i Przepiórką małżonków Rubinsztejn zapadłym, upoważnił Wiedigera do odbycia terminu ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 399 w Pradze położonej, w dniu 16 (28) Czerwca 1866 r. o godzinie 10 z rana przypadającego, lecz z powodu wyniesionych sporów, termin ten upadł, Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie Augusta Wiedigera w d. 16 (28) Czerwca zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr 399 w Pradze położonej, na dzień 20 Lipca (1 Sierpnia) 1866 r. godzinę 10 z rana, który też odbytym zostanie na żądanie Wiedigera, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 12,373 kop. 69, jako $2/3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy dla zaszłych sporów spełzł bezskutecznie, poczem August Wiediger prawa swoje do poszukiwanej drogą subhastacyjną sumy rsr. 3,600 z procentem, aktem urzędowym w dniu 23 Września (5 Października) 1866 r. zeznanym przed Franciszkiem Rapackim Rejentem, przelał na rzecz Izraela Rolberg, tenże zaś ostatni też same prawa, aktem urzędowym w dniu 18 (30 Listopada 1866 r. przed Józefem Zbikowskim Rejentem zeznanym, odstąpił na rzecz Tajfla vel Fabiana Wilnera handlującego, w Warszawie pod Nr. 1810/11 zamieszkałego, który ustanowiwszy swoim Obrońcą Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym Warszawskim, w Warszawie przy ulicy S to Jerskiej pod Nr. 1779 zamieszkałego, w miejsce Teodora Łąckiego Mecenasa, dotychczasowego Obrońcy Augusta Wiedigiera, i obrawszy sobie u tegoż Rotwanda Patrona zamieszkanie prawne, w dalszym ciągu postępowania subhastacyjnego pozyskał wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 25 Maja 6 Czerwca) 1867 r. nowy termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości Nr. 399 w Pradze położonej, na dzień 16 (28) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana oznaczający.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy Fabian Wilner popierania subhastacji tej zaniechał, wierzyciel Izydor Zinberg obywatel, w Warszawie pod Nr. 803 zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tej sprzedaży u Władyslawa Otto Patrona Trybunału, w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, obrane mający, przez tegoż Patrona Otto działający, pozyskał pod dniem 7 (19 Maja 1869 r. wyrok Trybunału Cywilnego Warszawskiego, którym do dalszego popierania tej sprzedaży w miejsce Tajfla vel Fabiana Wilnera upoważnioną i zarazem termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości Nr. 399 na Pradze pod Warszawą, na dzien 2 (14) Czerwca 1869 roku godzinę 10 z rana oznaczony został.

Warszawa d. 9 (21) Maja 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy dla sporów nie odbył się, tenże Izydor Zinberg obywatel, przez Juljana Hryniewieckiego Patrona, pod Nr. 576 w Warszawie zamieszkałego, działający, tamże zamieszkanie prawne do dalszego popierania tej subhastacji obrane mający, pozyskał pod dniem 5 (17) Grudnia 1869 r. z ilacji wyrok, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 23 Grudnia (4 Stycznia) 1869/70 r. godzinę 10 z rana oznaczony. Termin ten odbędzie się w tem co i poprzedni miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,373 kop. 69, jako $2/3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Bliższe objaśnienia powzięte być mogą u kierującego tą sprzedażą Juljana Hryniewieckiego Patrona.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy po oddaleniu nowych sporów dla braku licytantów nie odbył się, Trybunał wyrokiem z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 r. na żądanie Izydora Zinberga obywatela, przez Konstantego Grzybowskiego Patrona, pod Nr. 505 zamieszkałego, działającego i u tegoż zamieszkanie prawne do dalszego popierania tej subhastacji obrane mającego wydanym, szacunek ostatni tej nieruchomości o $1/4$ część obniżywszy, sprzedaż takowej od $2/3$ części obniżonego szacunku, czyli od rs. 6,186 kop. 46$^{1}/_{4}$ rozporządził, a wyrokiem z ilacji dnia 11 (23) Marca 1870 roku wydanym, termin do ostatecznego onejże przysądzenia na dzień 30 Marca (11 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie zię w tym co i poprzednie miejscu, z rozpoczęciem licytacji od sumy rs 6,186 kop. 84$^{1}/_{2}$.

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży przejrzane być mogą u kierującego tą sprzedażą Grzybowskiego Konstantego Patrona, którego zamieszkanie wyżej wskazane i u Pisarza Trybunału Cywilnego Kancelarją swą pod Nr. 549 w Warszawie utrzymującego.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1870 r.
Radca Dworu Zgórski.

N D. 2224. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bolesława-Antoniego 2-ch Imion Moszczeńskiego, obywatela ziemskiego w dobrach Bronisz Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Romana Wierzchlejskiej Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 zprocentem prawnym od d. 1 Października 1868 r. liczącym się i kosztów od Szmula Joska Gingold, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1797 lit. *A.* położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1812 zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 5 (17) Lutego 1869 r. spisanym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną zostowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1797*a*. położona. Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem swym z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1869 r. w miejsce dotychczas popierającego sprzedaż powyższej nieruchomości Bolesława-Antoniego Moszczeńskiego subrogował Moszka Dawika Stückgold pod Nr. 1804, Abrahama Goldblat pod Nr. 105, Rubina Hermelin pod Nr. 813 i Lewka Prywes pod Nr. 1059, wszystkich w Warszawie zamieszkałych handlujących, a zamieszkanie prawne do tego interesu i postępowania subhastacyjnego u Wyrzykowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego obrane mających, którzy, to jest Dawid Stückgold w poszukiwaniu sumy rsr. 500, Abraham Goldblat, w poszukiwaniu rsr. 1,377 i Rubin Hermelin w poszukiwaniu rsr. 1,040, oprócz Lewka Prywes, który zszedł z tego świata, wszystkich z zaległemi procentami i kosztów popierać dalej będą przymuszoną sprzedaż nieruchomości w Warszawie przy ulicy Franciszkańskiej pod Nr. 1797 lit *A.* hypotecznym, a 19 policyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie w cyrkule policyjnym IV, administracyjnym IV, V, i VI w gminie Magistratu miasta Warszawy na gruncie dziedzicznym w małej części emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu do Magistratu miasta Warszawy kop. 37$^{1}/_{2}$ położonej, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążonej, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szmula Joska Gingold należącej, zaś w dzierżawnem posiadaniu i użytkowaniu dochodów Lewka Brodzkiego, za kontraktem urzędowym przed Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1868 r. zawartym, na lat trzy, poczynając od dnia 1 Października n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. za cenę roczną rs. 4,000 zostającej, ogólnej rozległosci gruntu około łokci kwadr. 5,000 albo arszynów 4,000 mieć mogącej.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Kamienica z cegły palonej na wapno masiv murowane o parterze i pierwszem a w części i drugiem piętrze, oraz mieszkaniach poddasznych z piwnicami, nad dach której dachówką holenderką a przy okapach blachą żelazną kryty, wyprowadzonych pięć kominów murowanych.
2. Wodotrysk rurami żelaznemi z ulicy Franciszkańskiej przez bramę przeprowadzony.
3. Przystawka z drzewa z desek o parterze i piętrze na słupie z drzewa wsparta, dach której blachą kryty.
4. Parkanik z drzewa sztachetowy z łat, wysoki łokci 3.
5. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana o suterenach, parterze, pierwszem piętrze, nad dach której blachą żelazną kryty, wyprowadzone 4 kominy murowane.
6. Oficyna z drzewa tynkowana o parterze i pierwszem piętrze w większej połowie z gankiem, nad której dach blachą żelazną kryty wyprowadzone dwa kominy murowane.
7. Dół z wapnem balami z drzewa ocembrowany nakryty.
8. Zabudowanie z cegły palonej na wapno murowane, niewyprawione o parterze i piętrze, dach którego blachą żelazną kryty.
9. Pisernik z drzewa z jednej rynny na słupkach złożony parkanem z drzewa z desek osłonięty.
10. Łaźnia z cegły palonej na wapno murowana, nad której dach blachą żelazną kryty, wyprowadzone dwa kominy murowane.
11. Studnia balami z drzewa cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
12. Buda z drzewa, dach blachą żelazną kryty.
13. Oficyna z cegły palonej na wapno murowana parterowa, nad dach której dachówką holenderką kryty; wyprowadzone dwa kominy murowane.
14. Smietnik w ziemi wykopany balami wycembrowany i nakryty.
15. Komórki z drzewa z desek w słupki pod gontem o 4 drzwiach.
16. Kómórki z drzewa z bali w słupki pod gontem o 2 drzwiach.
17. Podwórze pierwsze główne kamieniem polnym wybrukowane, a tylko w małej części niebrukowane.
18. Podwórze drugie małe którego tylko rynsztoki kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej oprócz stróża i pustego lokalu mieści się 39 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Nadmienia się, że Fajga Gingold matka dłużnika, stosownie do aktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem w Warszawie w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1866/7 r., spisanego hypotecznie objawionego, ma prawo zajmować lokal w nieruchomości tej składającej się z izby, kuchni i sklepu w parterze kamienicy, spichrza i trzech piwnic w cenie rocznej rs. 150 do końca życia bez względu na właściciela.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Mieczysława Wyrzykowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być moga.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Listopada 1869 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 zwykłe posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1870 r.

Sprzdażą kierować będzie Mieczysław Wyrzykowski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 26 Stycznia (7 Lutego), 9 (21) Lutego i 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości № 1797 *a.* w Warszawie, wyznaczył na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiędzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w domu pod № 549 przy ulicy Długiej.

Popierający sprzedaż podali za tę nieruchomość rs. 5,000 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia rozpoczynać się będzie. W terminie zaś ostatecznym rozpocznie się od $2/3$ szacunku taksą wykryć się mającego.

Warszawa dnia 16 (28) Marca 1870 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. Za pozwoleniem Cenzury.